

Haftalık Özgür gelecek

Pêşeroja Azad

Sayı: 108 Gerçekler devrimcidir!

3-9 Temmuz 2014

* Fiyatı: 1 TL

www.ozgurgelecek.net

Tuzluca'yı halkı "ulaşım cezasına" karşı tepkili!

"Allah belasını versin, bu baştaki baş belalarının!"

Yaşamın İçinden/02

Kimberly Clark'ta direniş!

"Anlaşamadığımız için greve çıkmak zorunda kaldık!"

İşçi-Köylü/05

Brezilya'da Dünya Kupası sürerken...

Dünya futbolunun iktidar yapısı: **MONARŞİ**

Dünya/10

Fıtratımızda direniş var!

Ankara'da, Adalet Bakanlığı'nın ek bina inşaatında çalışan işçilerin "Sahipsiz-Sen" imzasıyla pankart açması, bir gerçeği gösterdi. "Sahipsiz"liğin tek bir anlamı vardı: **Örgütsüz bırakılmak!**

Güvencesiz, örgütsüz, esnek çalışmaya mahkum edilen, hayatı taşeronla çevrilen milyonlarca işçi-emekçiyi anlatan bu imza; diğer taraftan da sendikalar dahil tüm emek güçlerinin "güçsüzlüğünü" de ortaya koyuyor. Şişecam'da Bakanlar Kurulu'nun 2 ay ertelemeye çalıştığı greve karşı verilen tepkinin cılızlığı, daha önce Soma'da yaşanan işçi katliamının ardından sendikalar açısından ortaya çıkan tablo, bu gerçekliğin emareleridir.

Şimdi zaman "sahipsizliği", örgütlülüğe dönüştürme zamanıdır. İşçi ve emekçilerin sokaklara taşan öfkesini kuşanmak, tüm devrimci, ilerici güçlerin sorumluluğundadır. Bunu da; aynı zamanda Kürdistan'ı yakıp-yıkıp, şimdi dillerine dolayan, son 6 ayda Rojava sınırından ülkeye sığınan 9 Kürt'ü katleden TC'nin Kürt halkına yönelik saldırganlığına karşı mücadeleyi büyüterek ve okul kitaplarına "Allah onları kıyamete kadar aşağılık ve adi etsin" yazılarak resmi olarak aşağılanan Alevilere dönük katliam ve ayrımcılığa karşı yekvücut olarak yapabiliriz. Ezilenlerin gerçek fıtratı budur!

Özgür Gelecek'ten

Cumhurbaşkanlığı seçimleri tek gündem değil!

Merhaba,

Gazetemiz yayına hazırlanırken henüz adayların tamamı açıklanmamış olsa da, az çok herkes AKP'den R. T. Erdoğan'ın, HDP'den Selahattin Demirtaş'ın, CHP-MHP-Cemaat ortaklığından da Ekmeleddin İhsanoğlu'nun cumhurbaşkanlığı için "yarışacağını" biliyordu. Gündem, genelde bu konu üzerinden ilerlese de, sokakların nabzında pek bu gündem yok! Ama konuya ilişkin yazılara gazetemizden ulaşabilirsiniz.

Bakanlar Kurulu tarafından 2 ay ertelenen Şişecam grevi başta olmak üzere dört bir yanda direnişler, grevler var. Gazetemizde bu gelişmelerin hepsine -kısa kısa olsa da- yer vermeye çalıştık. "Müzakere yasası" hazırlıkları tam gaz sürerken, bu konuyu inceleyen yazılara da yer verdik. İlgiyle okuyacağınız bir sayı olduğunu umuyoruz.

Serkeftin!

Emekçinin Gündemi

Yeni hak kazanımları...

Sayfa 05

Göğün Yarası

Buluştuk, tartıştık, peki...

Sayfa 07

Gündem

"Beyefendi"nin çözümü!

Sayfa 03

Pusulâ

Eksikliğimizi açacağız!

Sayfa 11

MÜZAKERE YASASI: Çözülmeyle çözmek arasında git-gel!

Devletin Kürt meselesinde "barıştan ve müzakereden" anladığı **en azı vererek en çoğu kazanmaktır**. Bu açıdan soruna bir tüccar mantığıyla da yaklaşmaktadır.

Sürecin karakterini ise oyalama ve zaman kazanma olarak şekillendirmiştir. Her attığı adımı medyasının ve kendi devlet tarihinin yardımıyla "devrim" olarak tanımla-

yıp buna razı olunmamasını siyasi ve ideolojik olarak hedefine koymaktadır. Kürt meselesinin "dışının kovuşunu" doldurmayacak adımları çözümün kriteri haline getirmekte büyük bir maharet göstermektedir. Bu şekilde attığı adımları yeni büyük oyalama stratejisinin onların deyişiyle güçlü bir "enstrümana" çevirmektedir. *Sentez/09*

“Alışın buradayız”

İstanbul: 21. Onur Haftası kapsamında Taksim İstiklal Caddesi'nde yapılan “Temas” temalı 12. İstanbul Onur Yürüyüşü'nde binlerce kişi “**Alışın buradayız**” dedi.

LGBTİ örgütleri tarafından organize edilen yürüyüş için polisin de yoğun önlem alması dikkat çekti. Kitlenin meydana girmemesi için barikat oluşturan polise rağmen binlerin İstiklal Caddesi'ne akın etmesiyle yükselen coşku görülmeye değerdi. Aralarında **YDK, YDG** ve **Partizan**'ın da bulunduğu birçok demokratik kitle örgütünün katıldığı yürüyüşte taşınan gökkuşağı bayrağı adeta rengârenk bir nehir gibiydi.

Trans cinayetlerinin, homofobi, transfobinin, protesto edildiği eylemde duvarlara yazılmalar yapıldı, “**Ne zaman heteroseksüel olduğunuzu fark ettiniz?**”, “Freddie Mercury'nin askerleriyiz”, “**Koşulsuz aşk mümkün**” yazılarının yazıldığı yerler sadece duvarlar değil TOMA'ları aynı zamanda. Coşkunun biran olsun dinmediği ve onbinlerce kişinin katıldığı eylem Tünel'de sonlandırıldı.

Xarık'te hayvanlar telef ediliyor

Dersim'in Nazımiye ilçesi Yukarı doluca (Xarık) Köyü'nde, köy mezarı devlet tarafından işgal edilmiş ve kalekol yapımına başlanmıştı. **24 Haziran** günü köy mezarında bulunan inşaat alanına giren büyükbaş hayvanları fark eden askerler kalekolu korumakla “görevlendirdikleri” köpekleri hayvanların üzerine salmış ve birçok hayvanın jiletli tellere takılarak telef olmasını sağlamışlardır.

Bu pratik göstermiştir ki; bölge halkının geçim kaynağı olan hayvancılığın da önüne geçilerek bölge halkı yoksulluğa mahkum edilmek istenmekte ve göçe zorlanmaktadır. Barajlarla, siyanürlü altın aramalarıyla, orman yangınlarıyla yaşattıkları ikinci '38'i, kalekol yapımlarıyla tescilleyerek yeni katliamların önünü açıyorlar.

Köylüler bu hayvan katliamı karşısında her türlü hukuk mücadelesini sürdüreceklerini dile getirmişlerdir. Armenak Bakırların, Hasan Akyolların suyunu içtiği Xarık, yeni direnişlere gebe. Tüm ezilen yoksul köylü halkımızı kalekol yapımları, doğa ve hayvan katliamları karşısında örgütlenmeye, mücadele etmeye çağırıyoruz. (Xarık Partizan)

“Allah belasını versin bu baştaki baş belalarının...”

Ankara: Ankara'nın emekçi semtlerinden Mamak Tuzluçayır'da, mahalle halkının Büyükşehir Belediyesi'nin uygulamaları nedeniyle çektiği zulme bir de “otobüs cezası” eklendi. Melih Gökçek yerel seçimler öncesinde, seçimleri kazandığı takdirde ilk hizmeti kendisine en fazla oy veren bölgeye götüreceğini ifade ederek bir anlamda da kendisine oy çıkmayan yerleri cezalandıracağını ima etmişti.

Gökçek ve başında olduğu Büyükşehir Belediyesi tarafından Tuzluçayır'da Lice katliamı protestosu sırasında yakılan ve barikat olarak kullanılan otobüs bahane edilerek mahalleye gelen EGO otobüslerinin istikameti değiştirildi. Haftalardır Tuzluçayır'dan geçmesi gereken belediye otobüsleri Tuzluçayır'dan iki önceki durakta Mamak tarafına geçiyor ve oradan da Misket denilen bölgeden Nato Yolu Caddesi'ne girerek, caddede altı durak atlamış olarak yoluna devam ediyor.

İstikametinin bu şekilde değiştirilmesi, mahalle halkı için ciddi bir sorun. Emekçi bir bölge olan Tuzluçayır halkı “paralı” diye tabir ettiğimiz özel halk otobüsleri yerine, işyerlerine aktarma yaparak daha ucuz bir şekilde gidebildikleri belediye otobüslerini tercih ediyor. Otobüs istikametinin kesilmesiyle ise insanlar ya daha fazla para ödedikleri özel otobüs ve dolmuşları kullanmak ya da belediye otobüsüne binerek evine uzak yerlerde inmek zorunda kalıyor.

Yakın zamanda yapılan ulaşım zammını da düşündüğümüzde hem Ankara halkının hem de özelde Mamak Tuzluçayır halkının durumunu anlamak zor değil.

Hukuksuzca otobüs istikametlerinin değiştirilmesi, ulaşım zammının yapılması yetmiyormuş gibi bir de bu duruma karşı çıkanlara da hem Melih Gökçek'in bizzat görevlendirdiği “adamları” ve polisler saldırıyor hem de “akıllı olmaları” için Gökçek tarafından tehdit ediliyor.

Cami-cemevi projesiyle zaten sabrı taşan Tuzluçayır halkı, temel bir hakkı olan ulaşım hakkının şantaj olarak kullanılmasına tepkili. Otobüslerin istikametlerinin Tuzluçayır'a gitmemek için değiştirildiği anda otobüsteki halkın konuşmalarında belediyeye ve Gökçek'e öfkeyle değmeyen tek bir cümle olmuyor. Biz de Özgür Gelecek gazetesi olarak mahalle halkıyla görüştük.

- Büyükşehir Belediyesi'nin Tuzluçayır'dan geçen otobüslerini istikametlerini değiştirmesi hakkında ne düşünüyorsunuz?

Bir teyze: Tuzluçayır'dan otobüs haftalardır geçmiyor. Geçirmedikleri yetmediği gibi buna karşı çıkan mahallenin çocuklarına, solculara da köpek gibi saldırıyorlar.

Melih Gökçek sonra gelip bizim çocuklarımıza terörist diyor. Bizim çocuklarımız şerefiyle yaşıyor Melih! Asıl terörist sensin! Otobüsleri geri ver, işimize gidemiyoruz, evimize dönemiyoruz. Makro marketin oradaki durağa ya da Misket durağına yürümemiz gerekiyor. Benim ayaklarımda romatizma var, nasıl yürüyeceğim? Otobüsü geri ver Melih!

Bir genç: Biz dershanelerimize gitmek için o kadar yol yürümek istemiyoruz. Ulaşım hak olduğu halde, ulaşımı bize parayla sattığı yetmediği gibi bir de otobüs hattını kestiler. Otobüs-

“Tuzluçayır'dan otobüs haftalardır geçmiyor. Geçirmedikleri yetmediği gibi buna karşı çıkan mahallenin çocuklarına, solculara da köpek gibi saldırıyorlar. Melih Gökçek sonra gelip bizim çocuklarımıza terörist diyor. Bizim çocuklarımız şerefiyle yaşıyor Melih! Asıl terörist sensin!”

leri kamulaştırıp ücretsiz bindiğimizde ise bize biber gazlarıyla saldırdılar, gözaltına aldılar. Ama göreceksiniz ki “zafer direnen halkın olacak”!

Bir teyze: Benim her gün dolmuşa binip, o kadar para verecek maddi durumum yok. Nasıl yetiştireyim o zamana parayı? Otobüse yaşlı kartımla biniyordum, maddi durumum yetersiz şimdi ne yapacağım? Eylem oldu diye otobüsleri kesmek zorundalar mı, ben yürümek zorunda mıyım? Allah belasını versin bu baştaki baş belalarının.

Bir liseli: Gezi sürecinde bizim kardeşlerimizi katlettikleri yetmedi mi? İlk önce Ethem Sarısülük'ün katilini tutuklasınlar, bizim otobüslerimizi kesemezler. Ali İsmail'in katillerini bulsunlar, ekme almaya giderken vurdukları Berkin Elvan'ın katillerini teslim etsinler. Güya adalet ve halkın güvenliği için kestiler ya otobüsü, Ethem'in, Ali'nin, Berkin'in güvenliğini neden almadı bu katiller? Bizim güvenliğimizi düşünmek Melih Gökçek'e düşmez. Melih Gökçek gibi eli kanlı bir katilden başımızdan gitmesi dışında hiçbir şey istemiyoruz.

Bir amca: Bizler yine zar zor yürürüz, peki engelliler ne yapsın onlar da mı yürüsün? Merak ediyorum engelli kartı veriyorlar engellilere. Bu kartlar dolmuşta neden geçmiyor, paralı otobüslerde neden geçmiyor? Verdikleri kartın hükmü var mı gerçekten merak ediyorum. Biz gelmişiz 50 yaşına, nasıl yürüyelim evladım oraya kadar, versinler bizim otobüslerimizi.

Tuzluçayır'da otobüs eylemine saldırı

H. Merkezi: 25 Haziran akşam saatlerinde, mahallelerine EGO otobüsleri gönderilmeyen Tuzluçayır halkı sokağa çıkarak otobüsleri işgal etti. Ulaşım hakkı için sokağa çıkan Tuzluçayır halkına polis biber gazı, TOMA ve zırhlı araçlarla saldırdı. Demokratik hakları için sokağa çıkan halk “**Ulaşım hakkı, Gökçek sahtekâr**” yazılmalı pankartı, işgal ettikleri bir otobüse astılar. Polisin saldırısına karşı kitle taş ve sapanlarla, “**Ulaşım hakkı, engellenemez**” sloganları atarak gecenin ilerleyen saatlerine kadar direndi.

Partizan Özel Sayı çıktı!

H. Merkezi: Partizan Dergisi'nin özel sayısı, Maoist Komünist Partisi (MKP) 3. Kongresi'nde tartışılan başlıca konuları ele alan bir içerikle çıktı.

Partizan Dergisi yaptığı açıklamada, devrimci bir örgütün kongresinde aldığı kararların önemli olduğuna dikkat çekerek, Kongre belgelerinin incelendiği ve Marksist-Leninist-Maoist eleştiri süzgecinden geçirildiği iki yazı

ile özel bir sayı hazırlamayı uygun bulduğunu duyurdu. Partizan dergisine Umut Yayımcılık Bürolarından ve kitapevlerinden ulaşılabilir.

"BEYEFENDİ" NİN ÇÖZÜMÜ

Öncelikle şunu tespit etmeliyiz. Türk hakim sınıf klikleri arasında klik dalaşı tüm hızıyla sürmektedir ve kendileri açısından henüz "istikrarlı" denilebilecek bir sonuca bağlanmamıştır. Daha önceden öncü sarsıntıları olmakla birlikte, hakim sınıflar ve özellikle de T. Erdoğan ve AKP'de temsil edilen klik açısından bir deprem etkisi yaratan Gezi İsyanı; ardından gelen ve adeta artçı deprem olan 17-25 Aralık yolsuzluk ve rüşvet operasyonlarıyla etkisini devam ettirmiş, 30 Mart yerel seçimlerinde AKP açısından elde edilen görece başarı "sallantıya" bir çözüm olamamış ve halihazırda Cumhurbaşkanlığı sathı mahalline girildiği bugünlerde, dalaşın tüm hızıyla sürmesinin önüne geçilememiştir. Süreç hakim sınıflar cephesinden eldeki tüm malzemeler kullanılarak devam ettirilmektedir.

AKP açısından bir dönem Kemalist kliğe karşı iktidar dalaşında birlikte iş tuttuğu Gülençiler hedefe konulmuş; darbecilikleri fitratlarında olan Kemalistlerle Ergenekon davasıyla sağlanan taktik uzlaşma, bu kez kendisini Anayasa Mahkemesi'nin Balyoz kararıyla devam ettirmiştir. Kitabına uydurularak yapılan ve adeta örtülü bir af olan bu hamlenin, T. Erdoğan'ın Cemaat'le olan dalaşında saflarını tahkim edip karşı cepheyi daraltmak amacını taşıdığı açıktır. Cumhurbaşkanlığı seçimleriyle hakim sınıflar cephesinde dalaşın tüm hızıyla süreceği ve yeni hamlelerin yaşanacağı aşikardır.

Kesin olan şey Erdoğan'ın "istikbal için başlattığı istiklal savaşı"nın süreceğidir. Nitekim T. Erdoğan sıkışıkça "dava"dan bahsetmektedir. Ancak onun bulduğu her fırsatta bahsini ettiği "dava"sının geldiği aşama, "paraları sıfırlama, ihale, havuz, rüşvet" vb. vb. kavramlarından ibarettir. Erdoğan'ın kendi geleceği için bir beka sorunu olarak gördüğü, Cumhurbaşkanlığı seçimi sırası ve sonrasında da Cemaat'in baş düşman ilan edilmesi halinin sürdürüleceği; "vatan, millet, Sakarya" edebiyatının yanında, "reform"lar ve "demokrasi" söyleminin de yeniden yükseltileceği öngörülebilir. AB Büyükelçileriyle yemekte bir konuşma yapan (24.06.14) Erdoğan; Gülen Cemaati ile mücadeleyi "birincil öncelikleri içerisinde" tanımlayarak, "Eylül başından itibaren Türkiye'de artık yeni bir dönem başlayacağı"yı ilan etmektedir.

Erdoğan'ın "yeni dönemi", an itibarıyla her türlü "kullanışlı aptal" statüsünde olan "maaşlı zevatin" savunduğu "yeni Türkiye"nin yeni bir sürümü olarak, halihazırda savunulan "yeni Türkiye"nin de eskidiğinin itirafı olarak görülmektedir. Örneğin T. Erdoğan kısa bir süre önce, A. Şık'ın "İmamın Ordusu" kitabını bomba olarak ilan ederken, bugün tam tersi bir söylemle, "suçu" Cemaat'in üzerine atmakta beis görmemektedir. Bu "U dönüşü" burjuva-feodal siyasetin fitratında varken, Erdoğan gibi bir dediğim dedik faşistin, "tükürdüğünü yalamak" zorunda kalması, onun ne kadar zorda olduğunun göstergesidir.

Bu nedenle Erdoğan; ilk defa "halkın oyuyla seçilmiş Cumhurbaşkanlığı olarak"

Çankaya Köşkü'ne kaçmanın ve suçlarından kurtulma hesabını yapmaktadır. Onun asıl derdi, Çankaya'ya çıktıktan sonra iplerin elinden kaçmasını önlemektir. Çünkü her açıdan boğazına kadar pisliğe batmıştır. En ufak bir tökezlemede paramparça edilmesi imkan dahilindedir. Bunun esas nedeni öyle sanıldığı gibi Erdoğan'ın rüşvet ve yolsuzluğa bulaşmış olması değildir. Bu söylemler, burjuva-feodal siyaset açısından politika yapmanın basit birer aracı olarak kullanılmaktadır. AKP'siyle, CHP'siyle, MHP'siyle hepsi aynı düzenin evlatları ve hepsi hırsızlığın, yağmanın, rüşvet ve yolsuzluğun temsilcileridir.

Dalaşın asıl nedeni, devlet iktidarını ele geçirmek, bu iktidarı kendi temsilcisi oldukları klik çıkarları için kullanmak ve bu anlamıyla, "devletin bekası için" uygulamaya konulan politikaların başarısızlığıdır. Özellikle de Kürt sorunu başta olmak üzere, Suriye ve Irak'ta izlediği politikalar için geçerlidir. Örneğin TC devleti Rojava'daki Kürt oluşumunu, kendi kuruluş felsefesi ve beka anlayışına karşı ölümcül bir tehlike olarak yorumlamış ve bunun için şeytanla dahi işbirliği yapması kaçınılmazdı ve öyle de yapmıştır. Kaldı ki El Nusra ve IŞİD AKP açısından "melek"ti. Şeytan da bir melek olduğuna göre! Ancak kaybettiler. İhale Erdoğan ve şürekasının üstüne kaldı. Şimdi bu fiyaskonun, "stratejik çukurunu" içinden kurtulmak için, "bağımsız Kürdistan'ın hamiliği ipine" sarılmaktadırlar.

Aç tavuk-darı ambarı diyalektiği ve Kürdistan!

Çokça bilinen bir "ata" sözüdür. Aç kalan tavuk kendini darı ambarında sanırmış! Son dönem özellikle Ortadoğu ve Irak merkezli yaşanan gelişmeler Türk hakim sınıfları açısından aç kalmış tavuğun durumuna işaret ediyor. Bölgede "oyun kuruculuğu" soyunanların, gelinen aşamada eldekini de kaybetme durumlarının ortaya çıkması, dalaşın nedenini ve şiddetini belirlemektedir.

Irak'ın üçe bölünmesi ve görünüşte bağımsız bir Kürdistan'ın ortaya çıkması söz konusudur. Nitekim Federal Kürdistan Bölgesel Yönetimi Başkanı Mesut Barzani CNN International'a verdiği mülakatta "artık Kürt halkının geleceğini tayin etme vakti geldi"ğinden bahsetmek-

tedir. (23.06.14) Türk hakim sınıfları açısından bu durum bölgede sıkışmışlığı gidermenin yanında iştah kabartmıyor da değil. Irak'ın üçe bölünme tartışmaları yapılmakta, Musul-Kerkük'ün yani Kürdistan bölgesinin TC'ye bağlanabileceğinden bahsedilmektedir. (H. Yayman, Ankara Günlüğü, 15.06.2014) Bu söylem bir devlet politikasının ipuçlarını vermektedir. Bu durum geçmişte T. Özal döneminde Türki Cumhuriyetlere ve kısa bir süre önce Erdoğan'ın Arap coğrafyasına "abilik politikası"na benzemektedir. Bu haliyle Ankara devlet dairelerinde konuşulduğu ve önümüzdeki süreçte izlenecek politika açısından olasılık dahilinde olduğu düşünülebilir. Ama TC devletinin "hami"lik, "abi"lik politikalarının sonucunun ne olduğu da ortadadır.

Bu durum, -bizim açımızdan- TC başta olmak üzere, bölgede kurulu bulunan devletler ve yine başta Kürt Ulusal Hareketi ve daha bir dizi gücün geleceğe yönelik politikalarını da etkilemesi açısından önemlidir ve dikkate alınmalıdır. Süreç bu minvalde ilerlerken Kürt ulusal hareketinin kimi kadrolarının "demokratik" temelde de olsa "Misak-ı Milli"nin güncellenmesinden bahsetmeleri, geleceğe dönük açığa çıkan imkanları, Türk hakim sınıflarına hatırlatması anlamında dikkat çekicidir. (24.06.14, Hüseyin Ali, Özgür Gündem) Her ne kadar bu türden "hatırlatmalar" başta A. Öcalan olmak üzere Kürt Ulusal Hareketi kadroları tarafından daha önceden de dile getirilmiş olsa da; Irak ve Suriye merkezli yaşanan gelişmelerle birlikte, çözüm süreci adı verilen süreçle birlikte ele alındığında, bir somutluk kazandığı için son derece önemlidir.

Bu gelişmeler yaşanırken, TC devleti bir "devlet politikası" olarak AKP aracılığıyla Kürt sorununda çözüm süreci için "Terörün Sona Erdirilmesi Ve Toplumsal Bütünleşmenin Güçlendirilmesine Dair Kanun Tasarısı" nı meclise sundu. Bu haliyle meclise sunulmadan önce muhataplarının haberinin bile olmadığı (Altan Tan, 24.06.14; S. Demirtaş, 25.06.14) paket, söylendiği üzere bir "çerçeve yasa" niteliği taşımaktadır.

Eğer arkasında bir başka anlaşma yoksa çerçevenin içinin nasıl doldurulacağı zaman içinde kendini göstermekle birlikte, geçmiş dönem AKP pratiği bu noktada güçlü bir referans olarak orta-

da durmaktadır. Yasa paketinin kanımızca en önemli noktası, "devlet aklı" tarafından "entegre strateji" olarak adlandırılan sürecin tamamıyla Bakanlar Kurulu'nun (gerçekte Erdoğan'ın) yetkisine verilmiş olmasıdır.

Tek yetkili mercinin Başbakan olacağı yasal zemine kavuşturulduğu çözüm süreci Erdoğan'ın insafına bırakılmaktadır. Hal böyleyken "beyefendi" keyfine göre davranacak, arzu ederlerse adım atacak, kendi Kürtlerine haklarını bahşedecektir! Erdoğan'ın kafasında, Kürt Ulusal Hareketi, müzakere edilen bir "düşman" değil, cumhurbaşkanlığı seçimlerinde oylarının alınması gereken "kandırılmış vatandaşlar" olarak görüldüğü için, mümkün olduğunca sürecin uzatılması hedeflenecektir. Sürecin yasal zemine kazandırılması adına her zaman ki gibi sündürerek oyalama vardır. Dağ fare bile doğuramamıştır. Yasal zemin diye çıka çıka bir çerçeve içinde süreci idare etmenin "gayet başarılı bir AKP pratiği"yle karşı karşıya kalınmıştır.

Bu tür "çözüm"lerin Kürt ulusal sorununu çözmeyeceği ve yeni sorunlara yol açacağı ortada. Bizler açısından asıl önemli olan kendi gündemimize yoğunlaşmaktır. Bu gündemlerden sadece biri ulusal sorundur. Diğer başka meselelerde üzerinde durmamız gereken çelişkilere. Örneğin günümüzde uygulanan ekonomik politikalarla Türkiye işçi sınıfı ve halkı daha da yoksullaşmakta, gelir dağılımındaki orantısızlık daha da artmaktadır. Türkiye, OECD ülkeleri arasında gelir dağılımı adaletsizliğinde Şili ve Meksika'dan sonra 3'üncü sırada yer alıyor. Türkiye'de göreceli yoksulluk oranı yüzde 19.3 iken OECD ortalaması % 11.1. Ayrıca, Türkiye nüfusunun en zengin yüzde 10'luk kesiminin sahip olduğu gelir, en yoksul yüzde 10'luk kesimin elde ettiği gelirin 15 katına denk geliyor. Bu oran OECD'de ortalama 9.8'dir. (Cem Kılıç, 24.06.14, Milliyet) Üstelik önümüzdeki bir yıl içinde AKP hükümeti döneminde 400 milyar dolara ulaşan dış borç rakamının 167 milyar dolarının ödenmesi zorunluluğunun (24.06.14, Mustafa Sönmez, Sözcü) olması beraberinde işçi sınıfı ve emekçi halka yönelik yeni saldırıların gündeme geleceğine işaret etmektedir.

Bu saldırganlık halihazırda sürmektedir. En son 20 Haziran'da 5 bin 800 Şişecam işçisinin başlattığı grev, "milli güvenlik" gerekçesiyle ertelenmiştir. İşçi sınıfının irili ufaklı grev ve direnişleri söz konusudur. Bulduğumuz her alanda grev dayanışma ziyaretleri örgütlemek önemlidir. Hakim sınıfların bindikleri almetin onları kıyamete götürüp götürmeyeceği tamamen bizlerin mücadelesine ve başta işçi sınıfı olmak üzere halk kitlelerinin kendiliğinden de olsa, ekonomik taleplerle de olsa yürüttüğü mücadeleye ilişkilmesine bağlıdır.

Önümüzdeki süreç devrimci hareket açısından olanakları kadar reformizmin ve tasfiyeciliğin güçlenmesinin zeminini barındırmaktadır. Sürecin karşılanması, tasfiyeci ve reformist eğilimlerin alt edilmesi ve geleceğe doğru güçlü adımların atılması tamamen bizim elimizdedir.

Manisa'da su ihalesine karşı meşaleli yürüyüş

H. Merkezi: Manisa'nın Alaşehir ilçesindeki Horzumalayaka Mahallesi Domuzderesi mevkiinde bulunan doğal kaynak suları iddiaya göre Manisa İl Özel İdaresi tarafından su dolmuş tesisi kuracak olan bir firmaya 30 yıllığına ihale edildi.

Bölgedeki halk tarımda ve evlerinde kullandıkları suyun ihalesine karşılık meşaleli yürüyüş düzenlediler. Horzumalayaka Tarımsal Kalkınma Kooperatifi Başkanı **Murat Başkurt** ve Yönetim Kurulu üyesi **Süleyman Ersoy**, "Alaşehir'in Horzumalayaka Mahallesi Domuzderesi Mevkii'nde birçok doğal kaynak suyu var. Bu suları hem tarımsal sulamada, hem hayvanlarımızın su ihtiyaçlarında hem de kendi evlerimizde kullanıyoruz. Sular zaten yetersiz. Öğrendik ki Manisa İl Özel İdaresi, bu doğal kaynak suları ihale ile 30 yıllığına bir firmaya vermiş. Bu olaydan mahallemizde kimsenin haberi yok. Mahalle sakinlerine gelip bu durumu anlatan da yok" diyerek kaynakların halkın ihtiyaçlarını bile zor karşıladığını ifade ettiler.

Meralarını geri isteyen köylülerden eylem

H. Merkezi: Bursa'nın Karacabey ilçesinde otlatılacak alan kalmadığı gerekçeyle köylüler eylem yaptı. Karayolunda kısa süreli trafiği durduran köylüler, kiraya verilen meranın kendilerine iade edilmesini istedi.

Karacabey'e bağlı Arız köyünde 10 ay önce meralarının kiraya verildiğini söyleyen köy muhtarı **Ali İhsan Kardeş**, 2 bin baş hayvanları bulduğunu ancak otlatılacak alan bulamadıklarını vurguladı. Jandarma ve polis tarafından aldıkları "güvenlik" önlemiyle kontrollü olarak Karacabey-Bandırma karayolunda kısa süreliğine trafiği durduran köylüler, seslerinin duyulmasını, atçılık ve şarapçılık firmasına kiralanan meranın kendilerine iade edilmesini istedi.

Merayı ıslah etmeye talip olduklarını söyleyen köylüler, topraklarının peşkeş çekildiğini öne sürerek bir an önce bu yanlışla dur denilmesini istedi.

Fabrikada, sokakta Soma'nın hayaleti dolaşiyor!

Soma'da madende katledilen yüzlerce işçinin hayaleti, bir karabulut gibi egemenlerin üzerine çökmeye, ama işçi ve emekçilere direniş gücü olmaya devam ediyor!

* **Bilintur Kültür Girişimi:** İstanbul Vialand Tema park içinde bulunan **Bilintur Kültür Girişimi**'nde çalışan işçiler, 8 saatlik çalışma süresinin 12 saate çıkartılmasına karşılık ve yıllık izinlerini talep ettiklerinde "şikayet edin" karşılığını aldıkları için protesto amacıyla 27 Haziran'da topluca istifa kararı aldılar.

* **Nestle Fabrikası:** Bursa'da bulunan Nestle fabrikasında çalışan 900 işçiyi kapsayan toplu sözleşme görüşmelerinde fabrika yönetimiyle uzlaşma sağlayamayan Hak-İş'e bağlı Öz Gıda-İş Sendikası'na üye işçiler 27 Haziran'da eyleme başladı. İşçilerin taleplerini gözardı eden sözleşmenin imzalanmasıyla aynı saatlerde de fabrika yönetimi, öncü ve duyarlı işçilerden 35'ini "soruşturma" gerekçesiyle ücretsiz izne çıkardı. Bunu patron ile sendika yönetimi işbirliğiyle gerçekleştirilecek işçi kıyımına hazırlık olarak değerlendiren işçiler fabrika önünde direnişe başladılar.

* **3. Köprü inşaatı:** İstanbul'a yapılan üçüncü boğaz köprüsü bağlantı yollarında çalışan işçiler ile iş makinelerinin sahipleri, paraları ödenmediği gerekçesiyle şantiye yollarını kapatarak çalışmalarını durdurdu.

* **İzmir Büyükşehir Belediyesi:** Büyükşehir Belediyesi ile Tüm Bel-Sen arasında devam eden TİS görüşmelerinden sonuç çıkmayınca emekçiler 26 Haziran günü yarım günlük iş bırakma eylemi yaptı. İşçiler, daha sonra başta yemek, ulaşım ve kreş olmak üzere tüm taleplerinin karşılanması için imza kampanyası başlattı.

* **Konya TOKİ:** Konya TOKİ konutlarında SEHA İttifak Holding bünyesinde çalışan işçiler emeklerinin karşılığını alamadıklarını için işi bıraktıklarını belirttiler. Direniş devam ederken SEHA Holding yetkili müdürüne hakaret ettikleri gerekçesiyle 4 işçi, ifadesi alınması için karakola götürüldü.

* **Soma esnafı:** Soma'da maden katliamının ardından hükümet ve yetkililer tarafından hiçbir somut adım atılmamasına karşın bu kez 26 Haziran günü Soma merkezde esnaf eylem yaptı. Soma'da yiyecek-içecek, giyim, taşımacılık sektöründe faaliyet gösteren esnaf iş yerlerini kapatarak Beş Yol'da bulunan madenci anıtı önünde bir araya geldi.

* **EKU Fren işçisi:** Kocaeli-Gebze'de, Hak-İş'e bağlı Çelik-İş'ten istifa edip DİSK Birleşik Metal-İş Sendikası'na üye olan EKU Fren işçileri ve Feniş Alüminyum işçileri patron baskısıyla karşılaştı. Toplam 340 kişinin çalıştığı fabrikada 210 işçi sendika değiştiren patron önce 6 işçiyi, daha sonra 15 işçiyi işten çıkardı. İşçiler bunun üzerine TAYSAD Organize Sanayi'nde kurulu bulunan EKU fabrikasından Gebze'ye bir yürüyüş gerçekleştirdi.

* **Toros Üniversitesi:** Mersin Toros

Üniversitesi'nde çoğunluğu akademik kadro çalışanı 12 bilim ve eğitim emekçisi işten çıkarıldı. Daha önce de çeşitli baskıların olduğu üniversitede son olarak Soma sonrasında gerçekleştirilen bir etkinliğin, kimi yöneticiler arasında ciddi rahatsızlık yarattığı, üniversitede gizli kapılar ardında konuşulan konulardan birisi olageldi.

* **Antalya Belediyesi:** Yerel seçimlerin ardından Büyükşehir Belediyesi'ni AKP'nin kazanması ile belediyede çalışan 275 memur, işçi, mühendis ve tekniker Akseki, Gündoğmuş, İbradı, Demre ve Kaş'ta görevlendirilerek, sürgün edildi. Birim müdürlüklerinden yapılan tebligata "Görünen lüzum üzerine" şeklinde yazıldı. Belediyeyi AKP'nin almasının ardından Haziran'ın başında yüzlerce işçi işten çıkarılmıştı. İşten çıkarmaların sözlü yapılmasından kaynaklı toplam kaç işçinin işten çıkarıldığı tespit edilemedi. Yaklaşık 561 işçinin işten çıkarılmasının keyfi ve hukuksuz olduğunu savunan işçiler kent merkezinde imza kampanyası ile 10 bin imza topladı.

* **Şişli Belediyesi:** İstanbul'da DİSK Genel-İş'e bağlı Şişli Belediye işçileri, 25 Haziran günü Şişli Meydanı'ndan belediyeye yaptıkları yürüyüşle kendilerini oyalayan Şişli Belediye Başkanı Hayri İnönü'yü son kez uyardılar, 26 Haziran günü de bir günlük iş bırakma eylemi yaptılar. İşçiler Şişli'de çadır eylemi gerçekleştirmeye devam ediyorlar.

* **Van İŞKUR işçisi:** 23 Ekim ve 9 Kasım 2011'de meydana gelen 7.2 ile 5.6 büyüklüklerindeki 2 depremin ardından "Toplum Yararına Çalışma Projesi" (TYÇP) kapsamında İŞKUR tarafından işe alınan 7 bin 286 kişi, Milli Eğitim Müdürlüğü başta olmak üzere çeşitli resmi kurumlarda görevlendirilmişti. 3 yıldır 9 ay çalışıp, 3 ay boş kalan işçiler, bu yıl da 13 Haziran'da işten çıkarıldı. Bundan sonra işe alınmayacaklarını belirtilen işçiler, 25 Haziran günü kent merkezindeki Fekiye Teyran Parkı'nda oturma eylemine başladı.

* **Aliağa Belediyesi'nde kazanım:** İzmir Aliağa Belediyesi'nde 7 Mayıs'ta belediye başkanı MHP'li Serkan Acar tarafından işten çıkarılmalarının ardından çoğunluğu Alevi ve Kürt işçiler-

den bir kısmı işine geri döndü. İşten atılan 104 işçiden direnişe katılan 21 işçi ise bir süre sonra işe dönecek.

* **SÜTAŞ'ta direniş:** SÜTAŞ'ta Tek Gıda-İş Sendikası'na üye oldukları için Karacabey ve Aksaray'daki fabrikalarında işten çıkarılan ve fabrika önünde 68 gündür direnen işçiler, 23 Haziran günü İstanbul'daki genel müdürlük önünde eylem yaparak patronu uyardı. 1 Temmuz'a kadar işlerine alınmazlarsa direnişlerini Türkiye geneline yacacaklarını ve SÜTAŞ ürünlerini boykot edeceklerini belirtti.

* **M&T direnişi:** M&T işçileri, bir taraftan fabrikadaki çay molalarında, iş çıkışlarında eylem yapmaya devam ediyor, diğer taraftan da işçi eylemlerinin hepsine destek olmaya çalışıyor. Hafta başından bu yana Çayırova'da direnen Kristal-İş üyesi **Paşabahçe işçilerini** yalnız bırakmayan M&T işçisi; EKU Fren işçilerinin yürüyüşünde de yerini aldı. M&T patronu, CHP milletvekilleri aracılığıyla gerçekleşen ilk görüşmede Birleşik Metal-İş'in yurt dışında ve bağlı olduğu **IndustriALL**

(Avrupa Sendikası)'ın Avrupa'da yürüttüğü çalışmaların etkisiyle bazı ortaklarını Avrupa'da ikna etmek için uzun uğraşlar verdiğini ve müşteri kaybı yaşadıklarını söyledi.

* **Halkalı Gümrük:** Uluslararası Nakliyat bölümünde çalışan 100'ü aşkın işçi, çalışma saatlerinin yeniden düzenlenerek, 08.00'dan 23.00'a uzatılmasına tepki göstererek 28 Haziran günü iş bıraktı. Bekleşiş sürerken, iş bırakma eylemi nedeniyle gerçekleştirilmeyen işlemlerden dolayı gümrüğün çıkışında TIR kuyruğu oluştu.

* **Adalet Bakanlığı Ek Bina:** Ek bina inşaatında çalışan işçiler, 4 aydır alamadıkları maaşları için eylem başlattı. Herhangi bir sendikaya bağlı çalışmayan işçilerin pankartlarının altına "**SahipsizSen**" şeklinde yazmaları ise dikkat çekti.

* **Sarıyer belediye işçisi:** CHP'nin Sarıyer Belediyesi'nde çalışan, yaşanan hak gasplarına karşı direnişe geçen 4 işçi CHP Şişli Belediyesi'ni işgal etti. İşçiler ilçe binasından "**İşimizi haklarımızı istiyoruz, alacağız**" yazılı pankart asarak işgal eylemini gerçekleştirdi.

Kimberly Clark işçisi direnişte!

Kartal: Uluslararası markalara hijyenik ped, çocuk bezi vb. üretim yapan Amerika ve İsrail'in ortağı olduğu **Kimberly Clark Fabrikası'nda** DİSK Tümka-İş'li 236 işçiyi grevlerinin 3. gününde ziyarette gittik.

Pendik'teki fabrikalarının önünde halay ve sloganlarla büyük bir coşkuyla devam eden işçilere Pendik halkı da gerek arabalarıyla fabrika önünden geçerken korna çalarak gerek işçilerin yanında yer alarak destek oluyor.

Pendik'teki fabrikanın önüne geldiğimizde bizi "**Bu daha başlangıç mücadeleye devam**", "**İşçilerin birliği sermayeyi yenecek**" gibi sloganlarla karşılayan işçiler hemen ardından el ele tutuşarak zincir oluşturdular ve sloganlarını atmaya devam ettiler. Aşık Mahsuni Şerif'ten "**Yuh Yuh**" türküsünü coşkuyla dillendiren işçilerle kısa bir söyleşi gerçekleştirerek süreç hakkında bilgi aldık.

1 Ocak 2014 itibarıyla başlayan TİS görüşmelerinin altı aydır devam ettiğini ve bu altı ay içerisindeki görüşmelerde birçok maddede patronla an-

laşamadıklarını ifade ettiler.

İşçiler, fabrikalarını sevdiklerini ama patronun 2 maddeyi kabul etmemesi ile beraber aslında işverenin işçileri "greve çıkarttığını" belirttiler. İşlerini son dakikaya kadar en iyi şekilde yaptıklarını ifade eden işçiler "**Bizler anlaşamadığımız için greve çıkmak zorunda kaldık**" diyerek bir

kez daha toplu iş sözleşmesinde anlaşmanın sağlanamamasından dolayı greve gittiklerini açıkladılar. Ücret adaletsizliği-

laşıldığını ama iki maddenin kaldığını ifade eden işçiler, TİS için taslağı çok önceden hazırladıklarını belirttiler. Bu taslakta var olan ücret adaletsizliğini gidermek için bir kademelendirme çalışması yaptıklarını belirterek bunu yönetime sunduklarını ve üzerinde beraber çalıştıklarını ancak yönetimin kademelendirmeyi kabul etmediğini dolayısıyla ücret adaletsizliğini gidermeyi istemediğini aktardılar.

Fabrikanın 2-3 yıl içerisinde taşınacağını, taşınırken iş güvencesi için ihbar tazminatlarını 52 hafta istediklerini ancak patronun sadece 2 hafta vereceğini belirttiğini açıklayan işçiler, patrona işten çıkarılmadıkları sürece bu tazminatın bir zarara mal olmayacağını belirttiklerini ancak yine de bu iki konu üzerinde

nin yanı sıra son beş yılda 200 işçinin işten çıkarıldığını dile getiren işçiler, "**Biz demokratik haklarımızı almak için bu mücadeleyi sonuna dek sürdüreceğiz**" dediler.

"Ölmek var, dönmek yok!"

Birçok ilde işçiler haklarına sahip çıkmak için direnişe giderken Kimberly Clark işçilerinin günün sonunda attıkları "**Ölmek var, dönmek yok**" sloganı işçi direnişlerinin hangi noktada olduğunu anlatıyor bize.

İşçiler artık hak ihlallerine, iş güvencesizliğine, taşeronlaşmaya seslerini son radde-sine dek yükseltiyor, Soma'da katledilen yüzlerce işçinin hesabını soruyorlar ve görünen o ki hesap sormaya devam da edecekler.

Emekçinin Gündemi

Yeni hak kazanımları mevcut grev ve direnişleri büyütmekte!

İşçi sınıfı mücadelesindeki hareketlilik yeni dönemin ortaya çıkardığı hak alma ve kazanma üzerinden yükselmeye devam etmektedir. '80'li yıllarda kaybettikleri hak ve kazanımlar 90'lı yıllarda yeniden kazanma yönü yükselen mücadele süreci 2013 yılına kadar genel olarak hak kayıplarını yaşadığı dönem olmuştur. Hak kayıpları ya da işçi sınıfının mevcut haklarına yönelik saldırı 90'lı yıllar sonrası en kapsamlı olarak AKP iktidarı döneminde yaşandı.

Bu sürecin en önemli özelliği devrimci güçlerin örgütlenme ve etki düzeyinin sınıfsal mücadelede azalması ve 90'lı yıllarda elde ettiği birçok mevziyi kaybetmesidir. Devrimci güçlerin ve işçi sınıfının öncülüğü misyonunu kendine yükleyenler açısından işçi sınıfının gündelik ekonomik, demokratik mücadelesinden uzaklaşması hakim sınıfların yoğun saldırılarına ve güvencesizliği pekiştiren politikalarına karşı yeni, devrimci, siyasi müdahalenin zayıflamasına neden olmuştur.

Ancak mücadeledeki bu zayıflığa rağmen dikkat çeken son zamanlarda taşeron çalışmaya karşı verilen mücadelenin giderek sürekli hal almasıdır. Taşeron işçilerinin örgütlenmesi ve mücadelesi sendikaların politik hattının yeniden oluşturulması ve doğru müdahaleler yapılması sonucunda ciddi bir örgütsel güce kavuşulması, önemli kazanımların elde edilmesi ve direnişlerin örgütlenmesinin son yıllarda sınıfa devrimci demokratik müdahale açısından dikkate değer veriler sunmaktadır.

Bu durum 2013 Gezi İsyanı süreci sonrası ve isyanın yarattığı etki ile her alanda kendini daha fazla hissettirmektedir. 2013 yılında bu ruh işçi hareketinde grev ve direnişlerdeki yükselme hak alma ve kazanma olarak kendini gösterdi. Başta taşeronlaşmanın yoğun olduğu yerlerdeki örgütlenme talebin her gün artması diğer yandan örgütlenmedeki kazanımlar ve 20 bin tekstil işçisinin grevdeki kazanımları giderek yeni kazanımlara işaret etmekteydi.

Son olarak vurgu yapılması gereken konu ise sendikasız işçi eylemlerinin yaygınlığı ve niceliğidir. Bu eylemlerin büyük kısmının basına yansımadağını da belirtmek gerekir. Birçok fabrikada işçilerin çalışma şartlarına dair küçük çaplı isyanlarını öğrenmek mümkündür.

DİSKAR tarafından yapılan bir araştırmada 2013 yılında 545 işçi eylemi tespit edilmiştir. Bu eylemlerin 365'i işyeri temellidir ve bunların 206'sına katılan işçi sayısı tespit edilebilmiştir. Bu sayı ise 181 bin 387'dir. Tespit edilemeyenler de hesaba katıldığında yalnızca 2013 yılında yüz binlerce işçinin çalışma koşulları için eylem yaptığını görmekteyiz. İşkolları açısından bakıldığında ise en çok eylemin % 15 ile inşaat sektöründe olduğunu görmekteyiz. Bu sektör ise sendikasız bir sektördür. Yine tespit edilen eylemlerin % 43'ü sendikasız işyerlerinde gerçekleşmiştir. Bu da oldukça yüksek bir sayıdır. Sendikasız eylemlerin sebeplerine bakıldığında ise % 53'ünün işten çıkarma, % 20'si kıdem tazminatının ödenmemesi, % 11'i taşeron sistemine karşıdır. (DİSK AR dergisi, 2. Sayı)

Mücadeledeki bu yükselişin devrimci bir çizgiyle buluşması halinde direniş ve mücadelenin seyri değişecektir. Üstelik son zamanlardaki direnişler sendikal örgütlenme ve yeni hak alma mücadelesi yürüten sendikalar üzerinden yürümektedir. Bu nedenle mevcut sendikal anlayışın bunu hiç göz ardı edemeyeceği bilinmelidir. Bugün yürüyen grevlerin ve direnişlerin bir yanında sermaye ve hükümeti bulunurken diğer yanında işçilerin mücadelesini etkisizleştirmede kullandıkları sınıf işbirlikçi sendikacılar bulunmaktadır.

Bu nedenle bugün cam işçilerin başlattığı grev ve süren direnişler bu sürecin taşıyıcı rolü üstlenmektedir. Sermaye bunu bildiği için cam işçilerinin grevini erteledi. Bu yeni dönemde işçi sınıfı mücadelesinde hak alma sürecinde mücadelenin daha sert bir döneme girdiğini de gösteren bir sonuçtur. Mücadelenin keskinleştiği süreçlerde bunun fazlaca örneğini gördük. Şimdi bu saldırıya karşı bulunulan her yerde bu grevin ertelenmesine karşı ortak mücadeleler örgütlemeliyiz.

Bu nedenle direnen cam işçileri ile diğer yandan sendikal hakları için direnen M&T, SÜTAŞ, YATAĞAN, OKMEYDANI SGK işçileri ile adını saymadığımız diğer direnişlerin mücadelesine daha fazla dayanışma ve destek sunulması gerekmektedir. Çünkü bu direnişlerin kazanımı yeni kazanımlar ve daha ileri mücadeleleri yaratacaktır.

Şili'den Soma'ya işçi dayanışması

H. Merkezi: Şili'de 5 Ağustos 2010 tarihinde yaşanan maden kazasını yaşayan **Luis Urzula** ile **Rodrigo Revecó** 27 Haziran günü Soma'daydı. Maden kazasının ardından 69 gün boyunca yeraltındaki yaşam odasında kalan ve madenden sağ kurtulan 33 madenciden biri olan Urzula ve madencileri kurtaran ekibin lideri Revecó Soma için Türkiye'deydi.

İstanbul ve Ankara'da çeşitli temasların ardından heyet, faciyanın yaşandığı Soma'yı ziyaret etti. Şilili madenciler, madende hayatını kaybeden işçilerin ailelerini ziyaret etti, acılarını paylaştı.

Demokrasi Denetçileri Derneği'nin misafiri olan Urzula ve Revecó Soma'daki ziyaretlerin ardından Kınık'ta DİSK/Dev Maden-Sen üyesi işçiler ile buluştu. Revecó bu toplantıda Dev Maden-Sen Genel Başkanı **Tayfun Görgün'e** Şili'deki kurtarma ça-

lışmalarında kullanılan "Yaşam Kapsülü"nü planını verdi. DİSK üyesi madenciler ve Şilili madenciler "işçi sağlığı, iş güvenliği" ve "şirketlerin açgözlülüğü" üzerine fikir alışverişinde bulundu.

Soma Meydanı'nda "**Şili'yi Hatırla, Soma'yı Unutma**" şiarıyla bir basın açıklaması düzenleyen heyet daha sonra Soma Maden Şehitliği'ni ziyaret etti.

Şırnak Hapishanesi'nde açlık grevi

H. Merkezi: Şırnak T Tipi Hapishane'de açlık grevi eylemindeki siyasi tutsaklar, Şırnak Barosu'na mektup yazarak sorunları anlattı. Hapishane idaresinin keyfi muamelelerine ve hak ihlallerine karşı 17 Haziran'dan bu yana açlık grevine başlayan siyasi tut-

sakların direnişi devam ediyor.

Tutsaklardan **Serhat Uğur** tarafından gönderilen mektupta, hapishanedeki yaşam koşullarından söz ediliyor. Mektupta öne çıkan bilgiler ise şöyle:

"Mayıs ayının başlarından 80 si-

yasi tutsak değişik cezaevlerinden Şırnak T Tipi Kapalı Cezaevi'ne getirildik. (...) Her gün gardiyanların manevi ve fiziki şiddetine maruz kalıyorlar. Bu baskılara dayanamamış ve intihar girişiminde bulunuyorlar. Cezaevi doktoru yok, felçli ameliyatlı ve yaşlı tutsaklar günlerce hastaneye götürülüyor. Götürülünce de insan

onurunu rencide ederek çıplak aramaya tabi tutuluyorlar. (...) Sürgünlerle tehdit ediliyoruz. (...) oda kaplarına onlarca robocop yıkılarak, 12 Eylül faşist uygulamadan kalma marşlar eşliğinde kalkanla vurularak tehdit edilmekteyiz. (...) İnsan hakları ve demokrasiye duyarlı tüm çevreleri bu konuda hassas olmaya çağırıyoruz."

Dersim-Xozat'ta operasyon

H. Merkezi: "Barış ve demokratik çözüm" sürecinde yol alındığını iddia eden AKP hükümeti, bir taraftan da askeri operasyonlarına devam ediyor. TC ordusu Dersim'in Xozat ilçesinde operasyon başlattı.

Buna göre, **22 Haziran** günü Xozat'ın Çet alanında bulunan Kızıl Mezra ve Nergiz tepelerine Skorsky tipi helikopterlerle asker indiren Türk ordusunun başlattığı operasyon 2 gün sürdü. Hatırlanacağı üzere TC ordusu TKP/ML TİK-KO gerillalarının Ovacık'ta eylemlerinden sonra bölgede bir operasyon başlatmıştı.

Tutsaklardan Öcalan için kampanyaya destek

H. Merkezi: Bakırköy Kadın Hapishanesi'nde bulunan **Marksist Leninist Komünist Partisi (MLKP)** ve **Türkiye Komünist Partisi/ Marksist Leninist (TKP/ML)** dava tutsakları, gazetemize bir mektup göndererek Barış İçin Öcalan'a Özgürlük Kampanyası'na ilişkin desteklerini aktardılar.

"Barış İçin Öcalan'a Özgürlük Kampanyasına Bakırköy Kadın Kapalı'daki MLKP ve TKP/ML TİK-KO tutsakları olarak katılıyoruz" diyen tutsaklar, "Sayın Öcalan'ın özgürlüğü, Kürt ulusunun iradesinin tanınması ve Kürt ulusunun kendi kaderini tayini açısından büyük önem taşımaktadır. Bu inançla platformun başlatmış olduğu imza kampanyasına katılıyoruz" dediler.

Rojava sınırında bir genç öldürüldü

H. Merkezi: ANF'nin haberine göre, Rojava sınırında biri daha TC tarafından öldürüldü. 27 Haziran günü **Ehmed Mihemed** adlı 18 yaşındaki genç sınırı geçtikten sonra kantonun Şera bölgesinde yer alan Dêrsiwane ve Şiltehtê köyleri arasında askerlerin açtığı yaylım ateşinin hedefi oldu.

Karnından aldığı kurşunlarla ağır yaralanan Mihemed, Efrin kentindeki Avrîn Hastanesi'ne kaldırıldı. Fakat tüm müdahalelere rağmen kurtarılamayarak yaşamını yitirdi.

HDK Genel Kurulu ve HDP Kongresi ve birkaç not...

HDK 4. Olağan Genel Kurulu ve **HDP 2. Olağanüstü Kongresi** 21-22 Haziran tarihlerinde Ankara'da gerçekleştirildi. HDP Kongresi Cumhurbaşkanlığı tartışmaları, yeni eş genel başkanların seçilmesi, bütün milletvekillerinin ve uluslararası katılımın olması, Öcalan'ın mesajının okunması, birçok ilden gelenlerin olması ama esasta da HDP'nin parti kimliği sebebiyle daha fazla ön plana çıkarılmak istenmesinden ve de politikasından dolayı HDK'nin Genel Kurulu'ndan daha fazla, hatta çok daha fazla gündemleşti. Ama HDK Genel Kurulu'nda özellikle bağımsız katılımcıların yürüttüğü tartışmalar "esas gündemin" ne olması gerektiğini açıkça göstermekte.

HDK Genel Kurulu esas iki tartışmayı ön plana çıkardı. Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde kimin aday gösterileceği ile **HDP-HDK ilişkilerinin nasıl olması** gerektiği. Özellikle bu iki konuda canlı tartışmalar yürütüldüğünü söyleyebiliriz. Cumhurbaşkanlığı seçimleri tartışmalarında AKP ile CHP-MHP kliklerinin karşısında gösterilecek 3. bir adayın halk için ikinci bir seçenek olacağı, HDP'nin bu süreçte daha görünür olma ve daha fazla büyüme imkânının olacağı, kriz halindeki sistemin daha fazla teşhir edilebileceği ve bu krizden "örgütlü" olunarak faydalanabileceği öne çıkarılan vurgulardı. Cumhurbaşkanlığı konusunda tartışmalar esasta "adaylık" üzerinden yürütülse de, tartışmalar farklı kesimlere hitap edebilme (dindar vb.) ve ezilen kimliklere mensup kişilerin önerilmesi (kadın, Alevi vb.) açısından farklı bir dinamiği elbette barındırıyor. Ancak özellikle dindar kesimlere de hitap edilmesi gerektiği söylenen konuşmalara verilen olumsuz, üstten tepkilerin zaten bu sorundan muzdarip olan "ile-

rici" kesimlere kaybettireceği çok şey vardır. Ayrıca Cumhurbaşkanlığı seçimlerimde olası bir 2. tur durumuna karşın gelen "sivil itaatsizlik" eylemi önerisi de dikkat çekti. Öneriye göre 2. tur olması durumunda düzen partilerini dolaylı ya da dolaysız destekleyecek bir tavrı önlemek için, sandığa gidilerek HDP'nin adayının pusulası atılacak. Önemli bir ayrıntı olarak da, adaylık konusunda kararın ilerleyen zamana ertelenmesi bir noktada doğruyken bir noktada ise farklı dengelerin olması ve bunların sürece etki yapması açısından bir kuşku yaratacağı açıktır.

Genel Kurul'daki diğer önemli ve de HDK açısından en can alıcı tartışma ise HDK-HDP ilişkilerine dair yürütülen tartışmaydı. Bu tartışmanın çoğunluğu bağımsız ya da ezilen inanç ve milliyetlerin örgütlülüklerine mensup kişiler tarafından yürütülüyor olması, görülmesi gereken ciddi bir ayrıntıdır. Tartışmalarda HDP'nin HDK'den daha fazla ön plana çıkartılmış/çıkartılıyor olması ve HDK'nin farklı kesimleri "özgün" yapısından kaynaklı içerisinde bulundurulabilme özelliğinin süreçle birlikte gittikçe azaldığı belirtilirken, HDK'nin farklılığının korunması, meclis tipi yerelden örgütlenmenin sağlanması ve HDK-HDP ilişkilerinin yeniden netleştirilmesi konuya dair talepler olarak ön plana çıktı. Özellikle yaklaşımı ve Kongre ile ilişkileri bu konu üzerinden olan kurum ve kişilerin (Partizan vb.) pratikteki eksiklikleri ve müdahalesizliklerinin çözülmesi ihtiyacı tartışmalarda da kendisini yakıcı bir şekilde hissettirmektedir.

Değerli tartışmaları barındırmakla birlikte HDK Genel Kurulu'nun sorunlara dair kararlar alınan ve plan yapan bir yaklaşımı

yakalayamamış olmasını yine HDP'nin ve bir gün sonra gerçekleştireceği Kongre'sinin gölgesinde kalmış olmasının altını çizmeliyiz. Ancak bu durum elbette politik yönelimi böyle olan kurumları memnun ederken, bu konuda rahatsız olan kesimleri daha fazla rahatsız etmeyi sürdürecektir.

HDP'nin adı üstünde "olağanüstü" olan Kongresi ise daha popüler bir niteliğe sahip olması, gündemde olan legal bir parti olması, Cumhurbaşkanlığı ve barış sürecine dair söz söylüyor olması gibi sayılabilecek birçok nedenle daha faz gündemleşse de içerikte tabandan gelen değil üstten gelen bir şekillenmesi "aşırı" ve ajitatif bir biçimde hissettirmekte.

Eski, yeni eş başkanların konuşmaları ve Öcalan'ın mesajının okunmasının ardından Kongre salonunda milletvekillerinin, Parti delegelerinin ve doğal olarak neredeyse tek bir seyircinin dahi kalmaması ve de Parti'ye dair tartışma ve seçimlerde delegelerin dahi salona uzun uğraşlar sonucu gelmesi tabandan örgütlenememiş hiçbir oluşumun yalnızca belli bir güce dayanarak "umut vaat edemeyeceğini" gösteriyor. **(Bir okur)**

Değerli tartışmaları barındırmakla birlikte HDK Genel Kurulu'nun sorunlara dair kararlar alınan ve plan yapan bir yaklaşımı yakalayamamış olmasını yine HDP'nin ve bir gün sonra gerçekleştireceği Kongre'sinin gölgesinde kalmış olmasının altını çizmeliyiz.

"Failleri aramaktan vazgeçmeyeceğiz"

İstanbul: Cumartesi Anneleri, eylemlerinin 483. haftasında, 28 Haziran günü, Galatasaray Lisesi önünde, 27 Haziran 1995'te kaçırılan ve kendisinin

den bir daha haber alınamayan 28 yaşındaki **Nurettin Çur** için bir araya geldi.

İlk olarak konuşan **Murat Yıldız**'ın annesi **Hanife Yıldız**, devletin oturma eylemine destek verenleri suçlayarak kendi ayıbını kapatmaya çalıştığını ve

dağa giden çocukların daha emin ellerde olduğunu vurguladı. Ardından yapılan açıklamada işkence, ölüm, gözaltında kaybetme, köy yakma ve köyleri savaş uçaklarıyla bombalamanın bir devlet politikası olduğu vurgulandı.

Ezilen cinsler üzerindeki faşizmin "kutsal ruhu"

Faşizmin başarısının proletaryanın örgütsüzlüğünden geldiği gerçeğini ve kendi içinde egemen olduğu ülkenin tarihi, sosyal ve iktisadi yapısına, o ülke yönetiminin emperyalizmle ilişkilenişi ve uluslararası dengelere göre çeşitli biçimlere büründüğünü biliyoruz. Yine TC'nin de kuruluşundan günümüze kadar başlıca yönetim şeklinin egemenlerin açık baskı, şiddet ve teröre dayanan yani faşist bir yönetim anlayışına sahip olduğunu da.

Egemenlerin işçisinden köylüsüne, memurundan öğrencisine bütün halk kitlelerine karşı giriştiği bu açık terörün ilacı yine halk kitlelerinin örgütlü mücadelesindedir. Dolayısıyla bu mücadeleye önderlik etme sorumluluğunu taşıyan Komünist Parti'nin omuzlarındaki en ivedi görevdir. Bu görev halk kitlelerini faşist devlet iktidarlarının ustaca hayata geçirdiği her türlü manipülasyon, aldatma ve demagogik söylemlerinin etkisinden kurtarmadan başarılamaz.

Bu görevin önemli ayakların-

dan biri olan toplumun en örgütsüz kesimlerinden olan kadın kitlelerinin ve cinsler arası eşitsizlik söz konusu olduğunda kadınlar gibi yok sayılan ayrıca toplumsal algıya bir küfür olarak yerleştirilen LGBTİ'lerin örgütlenmesi özel bir yerde durmaktadır.

Çünkü erkek egemen sistemlere ek olarak faşist yönetimler uyguladığı açık terörü ezilen cinslere karşı daha pervasız ve faydacıdır. Bu pervasız ve faydacı yaklaşımların erkek egemenliğini, feodalizmin kadını hiçleştiren mülkiyetçi feodal değer yargıları gelenek, görenek, dinin ağır baskısı altında ezilme durumunu sosyal ve hukuki boyutuyla pekiştirip güçlendirir. Bu yanıyla faşizm, militarizmi, erkeğe biçilen "erk" olma halini, kadına biçilen evinin kadını rollerini, heteroseksizmi pekiştirip topluma dayatır.

Faşizm eşitlik, adalet, özgürlük gibi evrensel değerlere, olumluya ilerlemeye vs. olduğu gibi kadın ve ezilen cinslerin haklarının verilmesi konusunda da ciddi bir esneme kabiliyetine sahip değil-

dir. Bu yanıyla da faşizm, ısrarla var olanı koruma ve pekiştirme gayreti içindedir. Topluma sunulan geleceksizlik olgusu faşizmin kırbağı altındaki ezilen cinsler söz konusu olduğunda çok daha acımasızlaşır. Ezilen cinsler sorunu kendi içinde ciddi özgünlükler ve keskinlikler taşıyan faşizmin yarıfeodal, yarı-sömürge ülke özellikleriyle birleşmesiyle daha da çetrefilli bir hal almasını getirir.

Bu yanıyla faşizmin ezilen cinslere dönük her türlü saldırılarını güçlü bir örgütsüzlük, özgün politikalar, ezilen cinslerin kendilerini rahatça ifade edemediği "özerk" alanlar yaratılmadan; bunun zorunluluğu kavranmadan boşa çıkarmak mümkün değildir. Ancak bu nesnellik cinsel eşitsizlik sorununu toplumsal kurtuluş mücadelesinden bağımsız kılmadığı gibi bizi iki sorunun da iç içe geçmişliğiyle yüz yüze bırakır. "Kadın olmadan devrim olmaz, devrim olmadan kadın kurtulmaz" belirlemesi tam da bu gerçeğe vurgu yapar.

Yine bu belirleme halk kitlelerinin sisteme karşı örgütlenip harekete geçirilmesi noktasında ilerleme sağlanmadan ezilen cinslerin eşitlik ya da kurtuluş mücadelelerinde var olan tıkanmalarda köklü çözümlere ulaşamayacağı gerçeğine vurgudur. Çünkü bildiğimiz gibi ezilen cinsler sorununun kaynağı erkek egemen özel mülkiyetçi sistemlerdir. Bu sistemde açacağımız her gedik ezilen halk kitleleriyle birlikte özelde ezilen cinslerin kurtuluşuna hizmet edecektir.

(Bir Tutsak Partizan)

Hapishanedeki kadınlar, kadın buluşmasını selamladı

H. Merkezi: Türkiye Komünist Partisi/Marksist Leninist (TKP/ML) Hapishane Kadın Komitesi, elimize posta yoluyla ulaşan ve haber değeri taşıdığı için paylaştığımız açıklamasına göre **Yeni Demokrat Kadın** tarafından "**Buluşuyor, Tartışıyor ve Güçleniyoruz**" şiarıyla, 21-22 Haziran tarihlerinde İstanbul'da gerçekleştirilen kadın buluşmasını selamladı.

"Öncelikle hepinizi Beşlerimizin ve tüm kadın şehitlerimizin umudu ve direnci ile selamlıyoruz" diyen Kadın Komitesi, açıklamasını, "YDK'nın çalışmalarında yaşanan tıkanıklığı ve geniş kadın kitleleri ile buluşamamasını tartışmak için kadın buluşması organize etmesi anlamlı ve önemlidir. Fakat bu birinci adımdır. Yapılan tartışmalar teorik-pratik sorunlara çözüm üretebilir ve soruları yaratan düzlem-

den kopuş sağlıyorsa faaliyeti-
miz ileriye sıçırar" sözleriyle sürdürdü.

Açıklamada Einstein'ın "*Karşılaştığımız sorunları, o sorunları yarattığımız düşünce düzleminde kalarak çözemeyiz*" sözlerini kullanarak, bu belirlemenin YDK'nın mevcut tartışmalarında rehber olabileceğini söyleyen Kadın Komitesi, "*Aynı düşünce ve çalışma tarzıyla değil, bunlar aşılılarak örgütsel düzlemde atılım sağlanabilir*" dedi. "*Kurumsallaşmanın ön şartı bir ihtiyaca cevap olmasıdır. Bu ihtiyacın ne olduğunu da ancak kadınlar arasında istikrarlı bir şekilde giderek çözümlenebiliriz. YDK'nın kurumsallaşması kadınlarla birlikte mücadele süreci içinde olacaktır*" diyen

Kadın Komitesi'nin açıklaması şu sözlerle sona eriyor: "*YDK'lı yoldaşlarımızın Beşlerimizin bize devrettiği kararlılık ve inançla önlerindeki sorunları aşacağına ve kendi devrimci hatlarını oluşturacaklarına inancımız tamdır. Çalışmalarınızda başarılar diliyoruz...*"

Göğün yarısı

Buluştuk, tartıştık,
PEKİ
GÜÇLENDİK Mİ?

Geçtiğimiz hafta, "**Buluşuyor, Tartışıyor, Güçleniyoruz**" şiarıyla çeşitli illerden YDK'lılar olarak toplandık ve belli gündemler etrafında verimli olduğumuzu düşündüğümüz tartışmalar yürüttük, sonuçlara vardık.

Buluşmamız, sadece fiziksel bir biraraya geliş değildi elbette. Her ne kadar bunu da önemsesek de, en çok da akıllarımızın, yüreklerimizin ve duygu dünyamızın buluşması, bütünleşmesiydi esas coşkuyu ortaya çıkartan. Bu bütünleşme sayesinde ki, temel olarak belirlediğimiz konular etrafında aklımızdaki birçok soruyu birbirimize sorduk, tartıştık, yanıtlar bulmaya çalıştık. Tüm sorulara ortak bir yanıtımız yoktu belki ama zaman elverdiğince bu farklı yanıtları anlamaya uğraştık. Bazı sorularımızın ucu açık kaldı, bir sonuca varamadık, kimilerinde beynimizde ampuller yandı ve çözüm yolları seriliverdi önümüze. Sonuçta herkes meseleye samimiyetle yaklaştı ve çözümün bir parçası olmak için emek verdi.

Bir toplantının, buluşmanın vs. niteliğini belirlemek-ölçmek için birden fazla parametre kullanılabilir. En doğru sonuca ulaşmak için de mümkün olduğunca çok noktayı hesaba katmakta fayda vardır. Burada ilk olarak başlangıçtaki hedeflerimize ulaşip ulaşamadığımız sorusu temel noktalardan birini oluşturmaktadır.

Kadının en temel sorunlarından biri olan cinsel şiddet-saldırı, taciz-tecavüz konularında ortak bir anlayış geliştirmek ve alınacak tavır yani "Kadının beyanı esastır, aksini ispat yükümlülüğü erkeğe aittir" ilkesini nasıl ele aldığımız-alacağımız üzerine tartışma yürüterek ortaklaşmakta hedeflerimizden biri. Belki belli noktalarda tam ortaklaşmamış olsak da, birbirimizden öğrendiğimiz, ikna olduğumuz/ettiğimiz bir tartışma yürüttük bu konuda. Buluşma sırasında karşılaştığımız erkek şiddetiyle ve karşılığında gerçekleştirdiğimiz refleksle birlikte tartışmamız kesintiye uğramış ve zamanımızdan çalmış olsa da doyurucu tartışmalar yaptık, zaman yetmediği oranda kısa molaalarda tartışmayı sürdürdük.

Hakeza kurumsallaşma tartışmalarımızın niteliğini ise en çok önümüzdeki süreçte aldığımız kararları uygulayıp uygulamayacağımız ortaya çıkartacaktır. Kararlarımızı mümkün olduğunca gerçekçi hedeflerle, gücümüzü doğru tahlil ederek almaya çalışmış olsak da, alanlarımıza döndüğümüzde bunların hemen planlamasını yapmadığımız durumda tartışmalarımızın altı boşalacak, başta kendimize olmak üzere birbirimize duyduğumuz güven, sıkıntılı bir duruma girecektir.

Buluşmanın niteliğini yükselten en önemli noktalardan biri de katılanların hemen hepsinin tartışmaların bir parçası olması, kendini özne olarak hissetmesi, evsahibi-misafir ilişkisinin olmayışydı. Herkesin söyleyeceği bir söz, baktığı bir pencere vardı tartışmalarda ve geriye kalan bu sözleri ve pencereleri ortaklaştırmak, ortak bilincimize katmaktı. Bunu da önemli oranda yaptığımızı söyleyebiliriz.

Son olarak, buluşma sırasında yaşadığımız şiddet-karşı şiddet olayıyla ilgili, bunu da bir eğitim çalışması, hatta ötesinde kendimizi anlama, bize biçilen toplumsal cinsiyet rollerinin üzerimizdeki etkisini sorgulama vesilesi haline getirebildik ve deneyim hanemize yazdık.

Bu buluşmamızla en fazla önemseydiğimiz kurumsallaşma konusunda adım atmış olsak da bu adımın, ancak biz birbirimizi denetlediğimizde, aldığımız kararların öznesi olduğumuzu hissettiğimizde ileri taşıyacaktır bizi ve faaliyetimizi. Bu nedenle, iletişimi sürekli ve sıkı tutarak, kadın çalışmasının en temel unsuru olarak baştan beri ifade ettiğimiz istikrarın, bizler için de fazlasıyla geçerli olduğunu unutmadan hareket etmek zorundayız. Bunun (öncelikle kendi ihtiyaçlarımızdan çıkan) bir zorunluluk olduğunu, bugüne kadar verdiğimiz emeğin heba olmaması için özellikle vurgulama ihtiyacı hissediyoruz. Güçlenmek hedefimizse, bu hedefe ancak böyle ulaşacağız.

Ekmeleddin, CHP'ye neler ettin?

Cumhurbaşkanlığı seçimlerinin gün gün yaklaşması ile birlikte, seçimler çerçevesinde dönen adaylık tartışmalarının hararet düzeyi de artmaktadır. Esas itibari ile Gezi İsyanı sonrası yüze vuran egemenlerin **yönetememe krizinin** renk verdiği koşullar ve Cemaat-AKP çatışması sonrası emperyalizmle yenilenen politik ittifakların yarattığı ambiyans içerisinde dönen adaylık tartışmaları da, muhtemel adayların kimlikleri, partilerin siyasal eksenleri ve kitlelerin refleksleri çerçevesinde bir dizi tartışmayı kapsarken, egemen sınıf partilerinin politik konumlanışları ise TC'nin faşist karakterini ve emperyalizme uşak pozisyonunu tekrar tekrar ifşa etmektedir.

İlimli İslam modeli ile piyasaya sürülen AKP'nin Ortadoğu'daki mezhep savaşlarını kışkırtan, bölgeyi ateş çemberinin içine sokan politikalarının gelişen aşamada işlevsizleştiği, bu çerçevede emperyalist hedeflerle kesişme sorunu yaşadığı aşıkardır.

Bu temelde emperyalistlerin yeniden dizayn çabası yankısını, Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde sistem partilerinin Ortadoğu eksenli bir politik konumlanış üretmesinde bulmaktayken, ülkemizde ise son bir yılda politik dinamiklerin hareketliliği gözler önündedir.

Kendisini özellikle "sol" dan pazarlayan, yenilenme ve kökleri ile hesaplaşma söylemlerini kullanan CHP'nin seçimler çerçevesindeki konumlanışı ve "çatı" aday yönelimi de üstte özetlediğimiz çerçeveye uygunken, ambalajındaki "sol" söylem nedeniyledir ki, Cumhurbaşkanlığı seçimleri çerçevesinde destekledikleri aday olan Ekmeleddin İhsanoğlu ve süreç çerçevesindeki MHP, BBP ve DP gibi dostlarının varlığı Alevi halkımız tarafından tepkiyle karşılanmaktadır.

CHP Alevi oylarını garanti olarak görmekte midir, bilinmez, ancak savrulduğu yerin Alevilerin önemli bir kesimince onaylanmadığı bilinmektedir. Ek olarak parti içerisinde de şimdiden bir kırılma hali mevcuttur. Toplamda çıkan tablo, Aleviler açısından yıllarca yedeklendirildikleri faşizmin kurucu partisini sorgulama zemini yaratmak gibi bir olumlu işleve sahipken, CHP'nin geçirdiği (aslında mecbur kaldığı da denebilir) değişim ve Alevilerin sürece yaklaşımları ayrıca tartışmaya değerdir.

CHP'nin kökleri ve dostları...

CHP'nin oy aldığı kitlenin politik reflekslerini görmezden gelircesine yaşadığı savrulma halini tartışırken, başlangıç noktamız CHP'nin kökleri ve karakteri olmak zorundadır. Zira, Ekmeleddin İhsanoğlu gibi İslami gelenekten gelen bir adayın CHP'nin siyasal tarzı ile buluşmasının kaynak kodları tam da bu karakter ve sınıfsal yapı ile ilintilidir.

Burada ilk gözetilmesi gereken

nokta, CHP'nin düzenin kurucu partisi olduğu ve yapı itibari ile de söylem boyutunda değişimler yaşasa da Kemalist faşizmin kurumsallaşmış halini temsil ettiği. Bu çerçevede emperyalizme uşaklık temelinde düzenin bekasını üretmek tam da CHP'nin esaslı misyonlarının başında gelmektedir.

Güncel anlamda Ekmeleddin İhsanoğlu üzerinden üretilmek istenen halke da burasıdır. AKP'nin, ABD'nin Ortadoğu hedefleri çerçevesinde yaşadığı hüsrana ve Cemaat'le yaşanan gerilimle beraber emperyalistlere uşaklığı **"yeni maskede ama eski çizgide"** üretmenin adresi olarak peydah olan "yeni filiz" CHP'si aday olarak yine emperyalistler tarafından ihraç edilen (ki burada Kemal Derviş, Turgut Özal gibi örnekleri de hatırlamak gerekmektedir) Ekmeleddin İhsanoğlu'nu tercih etmiştir. Burada sistemin dizaynı ile Ortadoğu ekseninde emperyalist hedeflerin kesişmesi çerçevesinde ilimli İslam modelinin yeniden inşası süreci gündemdedir.

Bu ahval içerisinde, CHP'nin tersi bir pratiğe yönelerek toplumsal muhalefete eğilmesi beklenemez de. Gezi İsyanı'nın yarattığı enerji ile kanatlarını doldurmaya çalışan CHP'nin geline aşamada 31 Mart seçimleri ile yaşadığı hüsrana ve toplumsal dinamikleri kucaqlayamama hali ortadadır. Bu çerçevede CHP sınıfsal dokusu ve "içgüdüleri" ibreyi bu yöne kırmaya sonucunu doğurmuştur.

"Eski Tohum"un "Yeni Filiz"inde kırılma...

Konu ile ilgili CHP içerisinde özellikle "Ortodoks" Kemalist kanattan doğru bir çatlak şimdiden boy vermişken, on yıllardır sistemin anti-şariat söylemi temelinde ve sahte bir laiklik türevi içerisinde örgütlediği Alevi örgütlenmeleri ise güçlü bir refleksle Ekmeleddin İhsanoğlu'nun adaylığı konusunda tavır belirtmişlerdir.

Konu ile ilgili açıklama yapan Alevi Bektaşî Fedarasyonu (ABF) *"Yanı başımızda Irak'ta, Alevileri katletmek için yemin etmiş İŞİD denilen katiller, insanlık düşmanları, Müslümanlık adına*

başta Aleviler olmak üzere kendinden olmayan tüm insanları katlederken, Türkiye'de ise Cumhurbaşkanlığı seçimleri tartışılıyor. CHP ve MHP çatı aday olarak Prof. Dr. Ekmeleddin İhsanoğlu'nu aday gösterdi. Geçmişte Türkeş'in danışmanlığını yapmış, AKP'nin aday olarak İslam Konferansı Örgütü Genel Sekreteri olmuş, İslamcı özellikleri çok önde olan İhsanoğlu'nun CHP tarafından önerilmesi oldukça düşündürücüdür. Toplumsal beklentilere yanıt vermeyen, toplumda karşılığı olmayan, Türkiye'nin daha da muhafazakârlaşmasının önünü açacak İslamcı bir aday olan Ekmeleddin İhsanoğlu Alevi toplumunun aday olamaz" cümleleri ile tepkisini ortaya koymuştur.

Yine tepkinin bir diğer adresi de Avrupa Alevi Birlikleri Konfederasyonu (AABK) başkanı Turgut Öker'den gelmiş ve Öker, Kılıçdaroğlu ile gerçekleştirdiği görüşme ile ilgili olarak basına verdiği demeçte *"Dünün eli kanlı katili Çorum'un, Maraş'ın kana bulanmasına neden olan MHP ile siz ittifak yapıyorsunuz, çatı aday gösteriyorsunuz da niye yönünüzü sola dönmüyorsunuz?" sorusunu sordum. Bizim arzumuzun yönünü sağa değil sola dönen bir CHP olduğunu vurguladım. Biz bugüne kadar İhsanoğlu'nu Türkiye'nin demokratikleşmesi, özgürleşmesi mücadelesinde hiçbir alanda görmedik. Yani Türkiye'de ne azınlıkların, ne emek hareketinin verdiği mücadelede hiçbir katkısı olmayan içinde yer alamayan bir insanın sadece Ortadoğu'nun ihtiyacına göre gündeme alınmasının Türkiye'nin geleceği açısından olumlu bir adım olduğunu düşünmüyoruz"* sözleriyle Ekmeleddin İhsanoğlu'nun Alevilerin aday olamayacağına ortaya koymuştur.

Ki; 2 Temmuz Sivas katliamı ile ilgili olarak *"Allah katında sevap"* diyen, Alevi katili Türkeş'e Ortadoğu danışmanlığı yapan, Darfur kasabı Ömer El Beşir'i masum bulan bir aday olarak Ekmeleddin İhsanoğlu'nun ambalajlanarak Alevilere temsilci olarak sunulmasının tersi bir refleksle karşılanması beklenemez de.

2 Temmuz Sivas katliamı ile ilgili olarak "Allah katında sevap" diyen, Alevi katili Türkeş'e Ortadoğu danışmanlığı yapan, Darfur kasabı Ömer El Beşir'i masum bulan bir aday olarak Ekmeleddin İhsanoğlu'nun ambalajlanarak Alevilere temsilci olarak sunulmasının tersi bir refleksle karşılanması beklenemez de.

Sistem partilerinin teşhirini derinleştirelim!

Aleviliğin toplumsal değerleri ile buluşmayan bir aday olarak Ekmeleddin İhsanoğlu'nun hangi çerçevede aday olacağı ortadadır. CHP'nin yaşadığı kırılma ve politik savrulma hali, omurgasız bir siyasal tarzı hakim kılarken, toplumsal muhalefetin beklentilerini görmezden gelen tavırları de kendi tabanında yaşadığı aşınma, buradan değerlendirildiğinde büyüyeceğe benzemektedir. Ki şimdiden CHP içerisinde özellikle Ortodoks kanattan doğru Emine Ülker Tarhan'ın adaylığı için imza toplanmaya başlanmıştır.

Ancak burada bir handikap açığa çıkmaktadır. Soru işaretini doğuran nokta, Alevi tabanının örgütsüzlüğü ile ilintilidir. Alevi örgütlülüklerinin kitlelerden uzak ve burjuva siyaseti ile büyük oranda ilişkili hali, Alevi toplumunun güçlü refleksler örmesine engel teşkil etmektedir. Bunda şehirleşen toplumda Aleviliğin toplumsal ilişkilerini var edememesinin etkisi büyükken, belirleyici olan Alevi örgütlülüklerinin tavır, tutum ve egemen sınıflar karşısında konumlanış halidir.

Bu sarmala etkin bir müdahalede bulunmak, öncelikli olarak seçimler konusunda sistem partilerinin etkin bir teşhirini gerektirmektedir. Alevi halkımızın katliamlarla örülen tarihinde, yıllardır yedeklendirildiği CHP'nin geline aşamada siyasal tercihlerine renk veren verileri artık iyiden iyiye teşhir olmuş haldedir.

Alevilerin toplumsal beklentilerini karşılamak bir yana, toplumsal muhafazakarlaşma eğilimini güçlendirecek ve Alevileri hedef tahtasına oturacak bir alının iktidarı için çalışmak bugün Aleviler açısından CHP'nin gerçek yüzünü görünür kılmaktadır.

Bu sorgulamayı büyütürken Cumhurbaşkanlığı seçimleri sürecinde AKP'nin, MHP'nin, CHP'nin ve diğer sistem partilerinin "aynı çizgide birleştiğini" ve Alevilerin toplumsal sorunlarını çözemeyeceğini kitlelere anlatmak görevimizdir.

"MÜZAKERE YASASI": Çözülmele çözmek arasında git-gel!

Kürt meselesinde "barış ve müzakere" ekseninde örgütlenmeye çalışılan süreç Kürt Ulusal Hareketi'nin uzun zamandır talep ettiği "müzakere çerçeve yasası" talebine denk gelecek bir yasa tasarısıyla hareketlendi. "Terörün Sona Erdirilmesi ve Toplumsal Bütünleşmenin Güçlendirilmesi" adıyla 5 maddelik kanun tasarısı 26 Haziran'da Başbakan R. T. Erdoğan imzasıyla meclise sunuldu. Kanun tasarısının gerekçesinde 2002'den itibaren genel bir "sessiz devrim" sürecinin başlatıldığı, "Terör sorununun çözümü" konusunda da paradigmatik değişimlerle adımlar atıldığı belirtiliyor. Yürütülen çalışmaların sıfatı ise "milli birlik ve kardeşlik projesi" olarak yeniden ifadelendiriliyor. Gerekçe de 2012 sonunda bir devlet projesi olarak "çözüm sürecinin" başlatıldığı vurgusu da vardır. Abdullah Öcalan'la başlatılan süreç bu şekilde bir başlangıç olarak da işaretlenmiş.

Kanun tasarısının ismi, kullandığı dil vs. bir kenara bırakılırsa içerikte bir mutabakat olduğunu ifade etmek gerekir. Ki tasarının meclise sunulduğu gün HDP heyetinin İmralı'dan meseleye dair getirdiği mesaj da bunu doğrular nitelikte. A. Öcalan bu kanun tasarısının meclise sunulmasını tarihi bir gelişme olduğunu söyleyerek olumlamıştır.

Öncelikle devletin atmak zorunda olduğu bu adımın nedenlerini kısaca ifade edecek olursak: **Birincisi**, Kürt meselesinde 1,5 yıl önce belirlenen takvime devletin hiçbir şekilde uymamış olmasının getirdiği tepkidir. Bu tepki silahların yeniden devreye girmesini sağlayacak düzeyde bir gerginlik üretmiştir. **İkincisi**, devletin artık aleni ve adeta dalga geçer düzeye gelen oyalama politikasına karşı Kürt halkının militan ve ivme kazanan protestolar gerçekleştirmesi. Kalekol protestoları, yol kesme eylemleri ve Lice'de sembolleşen direniş hattının yarattığı baskı.

Üçüncüsü, Kürt ulusal mücadelesini silahlı biçimlerden bir süre uzak tutarak çürütme, mümkünse bölme ve zayıf düşürerek pazarlık gücünü azaltma politikasının bu defa hiçbir şekilde işlememiş olması. **Dördüncüsü**, başta Rojava olmak üzere Irak'ta yaşanan son gelişmelerle birlikte, Kürtlerin bölgesel gelişmelerde kilit rolünün pekişmesi ve TC devletinin bölgesel çıkarları açısından "Kürt barışına" olan ihtiyacın altının kalın bir şekilde yeniden çizilmesi ve

buna dair kavrayışın artması. **Beşincisi**, Cumhurbaşkanlığı seçimi öncesinde kilit rol oynayacak Kürt oylarına dair ince hesaplar yapılması.

Kürt meselesi sembolik adımları hızla yutacak büyüklüktedir!

Yani tüm gelişmeler Türk hakim sınıflarını bir şekilde adım atmaya zorlamıştır. Bu gelişme hiçbir adım atmaksızın sadece vaatlerle sürecin artık yönetilemez olduğunun görülmüş olmasıdır. Burada bir noktaya değinmeden geçmemek gerekir. 20 Haziran'da Kemal Kılıçdaroğlu Amed'de Dicle Toplumsal Araştırmalar Merkezi'nin düzenlediği "TİGRİS Diyalogları" toplantısına katılarak "çözüm süreci çalışmasının" yasal bir çerçeveye kavuşturulması gerektiğini ifade etti. Bu mesaj Amed'in havasından suyundan etkilenecek söylenen basit bir politik argüman olmanın ötesinde, devletin atacağı adıma dair muhalefetin "sorun" haline getirmeyeceğine yönelik bir taahhüdü olarak da okunmalıdır.

Geniş bir mutabakatın sağlandığı ve artık zorun görünür bir tehdit haline geldiği koşullarda el mahkum bir hamle yapılmıştır. Gerek Kürt meselesinin iç politik gelişimi, gerekse de bölgesel karakteri sürekli ve kararlı bir şekilde Kürtler lehine olgunlaşırken, TC devletinin daha fazla adım atmamada direnmesi krizlerine yenisini eklemesi anlamına gelecekti. Bu açıdan Kürt meselesi için küçük ama devlet açısından "büyük" bir adım atılmış oldu!

Bu yasa tasarısı görüşmelerde hükümeti yasal olarak muhatap kılması açısından aşılın bir eşik niteliğindedir. Fiilen oluşmuş duruma bu şekilde yasal bir zemin kazandırılmış oldu. Bu açıdan yasanın esas değeri ve önemi "sembolik" niteliğindedir. Ortadoğu ve ülke siyasetinin de "semboller" üzerinden belli eşikleri aştığını düşünürsek küçümsenmeyecek bir karakteri vardır. Ancak gerçek sorunlar karşısında sembollerin de hızla tüketildiği unutulmalıdır. Bu yasa Kürt meselesinde PKK'yi muhatap olarak görme konusunda Türk hakim sınıflarının kendilerini de bir süre sonra boğar hale gelen anlamsız ve saçma bir eşğin aşılmasını kısmen sağlamıştır.

Görüşmelerin devletin güvenlik birimi olan MİT'le gerçekleştiği algısı üzerinden oluşmuş riyakar manipülasyon, bu şekilde hükümet yasal olarak muhatap kılınarak farklı bir noktaya taşınmıştır. Bu barış ekseninde görüşmelerin de sürdürülmesi noktasında bir kalıcılığa ve kurumsallaşma olarak yorumlanabilir. Bu durum ilgili yasada "gerekli görülmesi halinde, yurtiçinde ve yurtdışındaki kişi, kurum ve kuruluşlarla temas, diyalog, görüşme ve benzeri çalışmalar yapılmasına karar verir ve bu çalışmalarını gerçekleştirecek kişi, kurum veya kuruluşları görevlendirir" şeklinde çerçevesiyle. Esasında bu kanun tasarısının özü, özeti ve varsa bir değeri bu maddeyle sınırlıdır. Zira çözüm süreci denen "barış ve diyalog" sürecini yasal olarak tanımlamış, kabul etmiş ve taahhüt altına almıştır.

Bu ekseninde çalışmaları da çeşitlendirme, yasal mevzuata dayandırarak kısmen daha açık biçimde yürütmeye zemin sunmuştur. Bu gelişme Kürt Ulusal Hareketi'nin Kürt sorununda muhatap olarak da yasal zeminde "zımnı" (örtülü) kabulüdür. Zımnı diyoruz çünkü yasa başlığı muhataplığı "terörü sonlandırma" olarak tanımlamaktadır. Yani Kürt sorunu yasal olarak tanımlanmaktan imtina edilmiş, "toplumsal bütünleşme" olarak ifade edilmiştir. Toplumsal bütünleşmenin önünde engel olan "terör sorunu" tanımı yapılmıştır. Bu açıdan bir adım atarken toplumsal düzeyde sorunun esasını karartacak, şovenizmi besleyecek, Kürt düşmanlığını diri tutacak tedbirleri almaktan da geri durmamaktadır.

TC devletinin bitmeyen Ali Cengiz oyunları!

Ancak bu yasal düzenlemenin Kürt Ulusal Hareketi'nin barışçıl çizgisini yasal çerçeveye kavuşturmanın ve bu bağlamda Kürt sorununun zımnı de olsa yasalaşmasını sağlayan kısmi siyasi (ama toplumsal değil) kazanımlarının yanında bundan sonraki süreçte risklerine de altını çizerek dikkat etmek gerekiyor. Ki bu düzenlemenin asıl ve esas amacı devlet açısından bu yanındır.

Devletin Kürt meselesinde "barıştan ve müzakereden" anladığı en azı verecek en çoğu kazanmaktır. Bu açıdan so-

runa bir tüccar mantığıyla da yaklaşmaktadır. Sürecin karakterini ise oyalama ve zaman kazanma olarak şekillendirmiştir. Her attığı adımı medyasının ve kendi devlet tarihinin yardımıyla "devrim" olarak tanımlayıp buna razı olunmamasını siyasi ve ideolojik olarak hedefine koymaktadır. Kürt meselesinin "dışının kovuşunu" doldurmayacak adımları çözümün kriteri haline getirmekte büyük bir maharet göstermektedir. Bu şekilde attığı adımları yeni büyük oyalama stratejisinin onların deyişiyle güçlü bir "enstrümana" çevirmektedir.

Belki de süreç boyunca en ciddi yasal düzenlemeyi içeren bu adımın da ciddi ve uzun süreli bir oyalama ve Kürt meselesinde demokratik hakların güvencesiz bir şekilde sınırlandırılarak bir gerginlik olmasından kısmen çıkarılması ve Ortadoğu planlarında kullanacağı bir araçsallığa dönüşmesi mücadelesini verecektir. Kuşkusuz bu oyun tek başına kurgulanan bir şey değildir. Kürt Ulusal Hareketi bu denklemin ciddi bir siyasi öznesidir.

Devletin bu planının işlemesi bu yönüyle kolay olmayacaktır. Ancak işlevli hale getirebileceği yanı "oyalama" ve zaman kazanmadır. Buna çok büyük bir ihtiyacı da vardır. Özellikle silahlı çatışmaların uzun zaman ertelenmesi açısından bu böyledir. Bölgesel gelişmeler de göz önüne alındığında Kürt ulusal hareketini çözme ve silahsızlandırma hesaplarının berhava olduğunun devlet de farkındadır. Ancak zaten mesele bu eksenden çıkmalı çok olmuştur. Çözme meselesi esasen siyasi ve ideolojik bağlama oturmuştur. Bunun içinde zor ve kendine tabi kılma da vardır. Esas mesele Kürt ulusal mücadelesinin sınırlı tavizlerle kendine yönelen karakterden çıkmasıdır. Bir yanıyla bunu Kürtleri sistem içine çekerek ve onun bir parçası yaparak gerçekleştirmek, diğer yanıyla da bölgesel düzeyde müttefik haline getirecek bir siyasal şekillenişe sokmaktır.

Bunun gerçekleşme olasılığının olmadığı noktada ise kanlı ve yıkıcı bir savaşı da hesap etmektedir. Çözüm süreci adı altında keskin ve bitmek bilmeyen Kürt düşmanlığını diri tutması, Kürt meselesiyle ilgili her şeyi "terör" başlığı altında ele alması bu yaklaşımdan kaynaklıdır. Bu son yasa düzenlemesi de aynı yaklaşımla şekillenmiştir.

Devletin Kürt meselesinde "barıştan ve müzakereden" anladığı en azı vererek en çoğu kazanmaktır. Bu açıdan soruna bir tüccar mantığıyla da yaklaşmaktadır. Sürecin karakterini ise oyalama ve zaman kazanma olarak şekillendirmiştir.

Bölgesel gelişmeler de göz önüne alındığında Kürt ulusal hareketini çözme ve silahsızlandırma hesaplarının berhava olduğunun devlet de farkındadır. Ancak zaten mesele bu eksenden çıkmalı çok olmuştur.

Bir devrim emekçisi; Sushil Roy

Hindistan Komünist Partisi (Maoist)'in tecrübeli liderlerinden Sushil Roy yaşamını yitirdi. Roy, 78 yaşındaydı ve 2005'te tutuklanarak 7 yıl hapis hanesinde kaldıktan sonra 2012'de sağlık duru-

mundan kaynaklı kefaletle serbest bırakılmıştı.

1963 yılında Hindistan Komünist Partisi'ne katılan yoldaş Sushil, Parti'de yaşanan ayrılıktan sonra Maoist Komünist Merkez'in de önderlerindendi. Yaşamını ezilen halkın çıkarları için savaşmaya adanmış yoldaş Sushil, Maoist

Komünist Merkez ve HKP(ML)-Halk Savaşı gruplarının birleşerek HKP (Maoist)'i oluşturmalarında da aktif olarak rol oynadı. Hindistan devletinin mahkemelerinde yargılanırken ve tüm sağlık sorunlarına karşın hapis hanesinde geçirdiği süre boyunca Maoist Parti'nin ideolojisini dişıyla tırnağıyla savunan

Sushil, Partinin birliğini bozmaya çalışan unsurların çabalarına engel olmayı başardı. Mücadele yaşamı boyunca en fırtınalı süreçleri yaşadı ve bu fırtınalarda kaybolmamayı sahip olduğu gerçek devrimci ruhla başardı.

Hindistan komünist hareketinin bu değerli yoldaşı, unutulmayacak!

Lyon'da Erdoğan'a protesto

Lyon: AKM'nin organize ettiği Lyon mitinginde yüzlerce göçmen emekçi, TC Başbakanı **R. T. Erdoğan'**ı protesto etti. Fransa'nın değişik illerinden gelerek Lyon Place Carnot meydanında toplanmaya başlayan ve aralarında Partizan'ın da bulunduğu kitle, sanatçı Atis'in söylediği kavga ezgileri ile mitingi sonlandırdı.

Nürnberg ve Augsburg'da panel

H. Merkezi: ATİF'e bağlı Güney Almanya Derneklerinden **Nürnberg Dialog der Kultur Derneği** ve **Augsburg Enternasyonal Kültür Merkezi**'nin "**Türkiye'de Son gelişmeler, Emek ve Adalet Mücadelesi**" konulu paneli 22 Haziran günü Augsburg'da gerçekleştirdi.

Moderatörlüğünü **Metin Ayçiçek**'in yürüttüğü Nürnberg'deki panele konuşmacı olarak Anti-Kapitalist Müslümanlar adına **İhsan Eliaçık**, Teori ve Politika dergisi yazarı **Metin Kayaoğlu** ve ATİK'ten **Mahmut Özkan** katıldı. Moderatörlüğünü **Mahmut Özkan**'ın yaptığı Augsburg'daki panelde ise konuşmacı olarak **İhsan Eliaçık**, **Metin Kayaoğlu** ve ATİF temsilcisi **Ufuk Berdan** yer aldı.

Panellerde Rojava, İŞİD katliamları, Demokratik İslam Konferansı, İslam'ın ve Müslümanlığın Türkiye'de ve dünyada nasıl algılandığına ilişkin değerlendirilmelerde bulunuldu. AKP hükümetinin faşizan uygulamaları, cumhurbaşkanlığı seçimleri, sürecin görevleri, ezilenlerin birlikte mücadele olanakları ve ittifaklarına ilişkin tartışma ve değerlendirmeler yapıldı. Gezi İsyanı ile birlikte ortaya çıkan ve tüm ezilen toplumsal muhalif dinamiklerin birlikte davranabilme ve ortak hareket etme kültürünü geliştirmek gerektiğine dikkat çekildi.

"İltica hakkı, insan hakkıdır"

Bern: İsviçre devletinin son yıllarda artarak uygulamaya koyduğu ırkçı ve ayrımcı yasalar nedeniyle, özellikle mültecilere yönelik insanlık dışı uygulamaların arttığı bir dönemde, **28 Haziran Dünya İlticacılar Günü** nedeniyle İsviçre'nin Bern şehrinde yapılan yürüyüşle, gericici uygulamalar protesto edildi.

Anti-faşist yerli kurumların organize ettiği, göçmen kurumların da katıldığı yürüyüş Bern Kantonu'nda gerçekleştirildi. Eylem İlticacılar Günü nedeniyle "**İrkçi ve Ayrımcılığa Hayır!**" sloganıyla gerçekleştirildi. Bini aşkın kitle katılımının olduğu eylemde, **İsviçre Türkiyeli İşçiler Federasyonu (İTİF)** ve **Yeni Demokratik Gençlik (YDG)** olarak, "**İltica Hakkı İnsan Hakkıdır!**" Almanca sloganlı pankart ve flamalarımızla eyleme katıldık.

Dünya futbolunun iktidar yapısı: MONARŞİ

Futbolseverlerin, 4 yıl boyunca dört gözle beklediği Dünya Kupası, ev sahibi ülkenin yoksulları için ise bambaşka şeyler ifade ediyor. Başlangıçta, istihdam yaratacağı umudu olanlar dahi, kısa sürede bu sürecin böyle yaşanmadığını görüyor. Çünkü gazeteci Eduardo Galeano'nun da yazdığı gibi "*Gözle görünür ve görünmez diktatörler vardır. Dünya futbolunun iktidar yapısı monarşidir. O dünyadaki en gizli krallıktır.*" Ve bu öylesine kültürel ve ekonomik bir "krallıktır" ki, Olimpiyatlar ya da diğer mega kapitalist kâr elde edilen ve yabancı düşmanlığını büyüten projeler, ulusal bütçeleri gasp etmekte, milyonlarca insanı sokakta bırakmakta ve isyana neden olmakta... Tıpkı bugün Brezilya'da yaşandığı gibi...

Brezilya'da Dünya Kupası'nın ilk karşılaşması gerçekleşmeden çok önce başladı protestolar ve protestoların temelinde "3 D" vardı. **Yerinden etme (Displacement), Borçlanma (Dept) ve Savunma-Güvenlik önlemi (Defense).**

Dışarıdan bir insan için bu 3 D önemsiz görülebilir ya da umursanmayabilir. Ancak ülke sayısız insan Dünya Kupası 2014 nedeniyle evlerinden sorgusuz-sualsiz, vahşi bir şekilde kovuldu, yüz binlerce savunmasız insan havuç-sopa takitiyle yerlerinden edildi. Kimi zaman maddi tazminatla kandırılarak kimi zaman da doğrudan silahla tehdit edilerek...

Brezilya'daki Dünya Kupası organizasyonu, bu yılki harcamaları ile dünya rekoru kırmış durumda. Yani Dünya Kupası tarihinin en pahalı organizasyonu gerçekleştirildi. Tahmin edilen bütçe, en düşük 15 milyar Dolar. TL'ye çevirmeye çalışmayın, sıfırlarınız yetmez! Sadece "FIFA standartlarında stadyum"un inşası için yarım milyar Dolar harcama yapılmış. Protestoların merkezindeki sloganlardan biri de bu

nedenle "FİFA standartlarında hastane ve okul" olarak ifade ediliyor.

Brezilya hükümeti ayrıca FIFA'ya yönelik çok sayıda yasa çıkardı. Örneğin bu yasalara göre FIFA'nın Brezilya'da **yasak bölge** oluşturma hakkı da var. Bu yasaya göre eğer FIFA isterse maç yapılan stadyumların çevresinde iki kilometre çapında yasak bölge oluşturabilir, yani halka açık alanları kendi çıkarları doğrultusunda yeniden dizayn edebilir.

Ve "güvenlik" önlemleri... Çok sert maddeler içeren "anti-terör" yasasına ek olarak Brezilya hükümeti Dünya Kupası için 170 binden fazla güvenlik personeli aldı. Bu rakam, Güney Afrika'da 2010'da yapılan Dünya Kupası organizasyonundaki güvenlik güçlerinin sayısının yüzde 22 daha fazlasına tekabül ediyor. Bu rakam aynı zamanda, halkın yerinden edilmesini ve Brezilya'nın borçlarını da yükselten bir yerde duruyor. "Güvenlik" gerekçesi, Brezilya Devlet Başkanı Dilma Rousseff ve hükümetteki İşçi Partisi'nin her adımını meşrulaştıran bir yerde duruyor. Elbette bu güvenlik önlemlerinin esasta "Dünya Kupasına Hayır" diyen milyonların isyanını bastırmak için kullanıldığını söylemeye gerek yoktur.

Ve evet, asıl kritik sorun, futbol severlerle, hatta Dünya Kupası'nı futbolun da ötesinde bir yere koyanlarla, Brezilya'da yaşananlar arasındaki çelişki ne olacak? İlk ola-

rak söyleyelim, Dünya Kupası ya da asıl hedef olarak FIFA, Brezilya'dan önce yapılan tüm organizasyonlarda da aynı FIFA'ydı. Yani, bu mega futbol etkinliği, daha önce kendisine ev sahipliği yapan tüm ülke ekonomilerini ve yoksul halklarını ezmiş geçmiştir. Özellikle 2000'li yıllarla birlikte, "kentsel dönüşüm" adı altında işletilen süreç, Dünya Kupası'nın organize edildiği ülkelerde, (sonrasında kesinlikle işlevsiz kalacak olan) dev stadyumların inşası gibi "haklı" bir gerekçeyle hızlandırılmış, milyonlarca insan zorla yerlerinden göç ettirilmiştir.

FIFA ile ev sahibi ülke arasında yapılan anlaşmanın iki maddesi şu şekildedir:

1- FIFA ile ev sahibi ülke arasında yapılan görüşmeler gizlidir. Hiçbir şekilde kamuoyuna açıklanmaz.

2- Organizasyonun tümünden kaynaklanan bütün aksaklıklardan ve zararlardan ev sahibi ülke sorumludur.

Dün, FIFA'nın kurbanı Güney Afrika'ydı, bugün Brezilya, yarın neresi olacak 13 Temmuz'da göreceğiz. Ancak, milyonları stadyumlara getiren, televizyon başına geçiren ve futboldan daha çok sevilen Dünya Kupası'nı boykot etmekten öte, Dünya Kupası organizatörlerinin, sponsor şirketlerin, organizasyonun gerçekleştiği ülke hükümetlerinin teşhiri ve bunlara karşı mücadele daha anlamlı bir yerde durmuyor mu?

Binler, hak gasplarına karşı yürüdü

Londra: 2010 yılından bu yana her geçen gün insanları köşeye sıkıştıran sosyal kesintilere karşı **People's Assembly Against Austerity** tarafından düzenlenen ve birçok kurum ve sendikanın desteklediği yürüyüş için İngiliz haber kanalı BBC binası önünde topla-

nan kitle, çeşitli sendikaların hükümet ve kesintiler karşıtı konuşmalarından sonra yürüyüşe geçti.

Yürüyüş esnasında coşkulu olan kitle başbakanlık binası önünde durarak İngiltere Başbakanı **David Cameron**'u yuhalayarak protesto etti. Parlemonun

önünde toplanan kitle burada yürüyüşü coşkulu bir şekilde sonlandırdı.

Yürüyüş, önünde başlamasına rağmen BBC tarafından haber yapılmadı. Eylemde **ATİK** ve **YDG** de yerini alırken, **Yeni Kadın "Kadınlar eşitlik için yürüyor! Kesintilere, yoksulluğa, ayrımcılığa son"** yazılı pankart açarak yürüdü.

Hapishaneden Beşler mesajı

H. Merkezi: Elimize posta kanalıyla ulaşan ve haber değeri taşıdığı için paylaştığımız açıklamaya göre **Türkiye Komünist Partisi/Marksist Leninist (TKP/ML) Hapishane Kadın Komitesi**, 2 Şubat 2011'de şehit düşen, geçtiğimiz günlerde mezar yerleri açıklanan ve törenle

toprağa verilen TKP/ML TİKKO'lu 5 kadın gerillayı andı.

"Beşlerimizin Dersim dağlarının bağrından alınıp halkımızın, ailelerimizin katılımı ile toprağa verilmesi esnasında bedenen yanınızda olamadysak da o gün bizler de zindanlarda kavga sözmüzü yineledik" diyen Hapishane Kadın Komitesi, *"Beşlerimizi sonsuzluğa uğurlamamızın üzerinden 3.5 yıl geçti. Bu az bir zaman değildir. Beşlerimiz bize mü-*

cadeleye daha fazla asılmamız gerektiği ni tekrar hatırlatmışlardır. Devrime sadece boş zamanlarını değil bütün hayatlarını adayan kadınlar olarak daha fazla öne çıkmanın zamanıdır" dedi.

"Beşlerimizden aldığımız mücadele tohumlarını kadınlar arasına serpmenin ve militan bir kadın örgütü yaratmanın zamanıdır" diyerek kadın örgütlenmesinin önemine dikkat çeken Kadın Komitesi, *"Beşlerimize verdiğimiz mücadeleyi*

yükseltme sözü ancak böyle yaşam bulur. Bizler başta Beşler olmak üzere tüm şehitlerimize verdiğimiz sözlere yaşam bulduracağımıza inanıyoruz, yeter ki onların yolundan yürüyelim" şeklinde mesaj verdi. *"Beşlerimizin anısına bağlılık mücadeleyi büyütmek demektir"* diyen Kadın Komitesi, açıklamasını, *"Şan olsun Beşlerin mücadelesini büyütmeye kararlılığında ki komünist kadınlara"* sözleriyle sona erdirdi.

Eksikliğimizi aşacağız!

Sınıf savaşımının gelişim çizgisi proleter devrimcilere her geçen gün daha fazla zorlu görevi yerine getirmeyi dayatmaktadır. Daha zorlu görevleri yerine getirmek için elimizi çabuk tutmaktan başka bir seçeneğimiz yoktur. Vakit kaybetmeye, vaktimizi verimsiz geçirmeye, **"işsiz kalmaya"** hakkımız yoktur. Düzensiz-plansız-örgütsüz yaşama lüksümüz hiç yoktur. Gerçekten rolümüzü oynamak istiyorsak, gerçekten özgürlük ve kurtuluş yolunu açmak istiyorsak, fazlasıyla görevimizin olduğunu bilmek zorundayız. **"Hoşnutluk", "memnuniyet hali", "var olanla yetinme", "durumu idare etme"** anlayışı ve hali **ölümdür. Tekrarlar ise gelişimi dondurmanın adıdır.**

Kendimize ait her türlü gerilik ve eksikliklerin hızla giderilmesi gerektiği bilinci ve halka hizmet etme sorumluluğuyla hareket etmeliyiz. **Kendi eksikliğinizi farkında olanlar, bu durumu aşmak için ciddiyetle çalışanlar sürecin zorlu görevlerine hazırlanabilir.**

Somali madenciler, Liceli Kürt köylüleri, her gün sokak ortasında alçakça katledilen kadınlar, plastik ve gerçek mermilerle soluksuz ve cansız bırakılan çocuklar, cinsiyet ayrımcılığına ve devletin zulmüne maruz kalan **herkes bir çıkış yolu bir kurtuluş umudu aramaktadır. Yaşamından ve durumundan hoşnut olan, gidişattan memnun olan, geleceğinden kaygı duymayan hiçbir emekçi yoktur.** Emekçiler-ezilenler için ne yerüstü ne de yeraltı insanca yaşanacak yerler olmaktan çoktan çıkmıştır. Güven ve huzur içinde yaşayabilecekleri, rahat soluk alabilecekleri bir karış özgür toprak parçası bile yoktur. Dünyada ve ülkemizde satın alınmayan, kuşatılıp sömürü ve zulüm altına alınmayan hiçbir nokta kalmadı.

Bitmeyen öfke nedenlerimiz isyan nedenlerimiz olmaya devam ediyor. Toplumsal ve siyasal ülke gerçekliği ve halkımızın değişim ve kurtuluş iste mi **"örgütlenme ve hazırlanma"** gerekçelerimiz olmaya devam ediyor. **İşçilerin, köylülerin, Kürtlerin, Alevilerin, kadınların, gençlerin dağınık ve politik iktidarı doğrudan hedeflemeyen, sistemin beynini ve kalbini parçalamayan mücadelesine, hareketine, günlük yaşamına katılıp yön veren durumda henüz değiliz.** Henüz yeterince güven veren, çekim merkezi haline gelmiş, istikrarlı örgütler yaratabil-

miş değiliz. Bu eksikliğimizi görüp, farkına varıp, nedenlerini açığa çıkararak aşmak için var gücümüzle sürece ve kendimizden kaynaklı geriliklerimize yüklenmeliyiz. Dokunarak, geçiştirerek, erteleyerek, özüne-temeline-sınıfsal-ideolojik kaynaklarına inmeyerek, çözücü olmaktan uzak tüm yaklaşımlar-anlayışlar ret edilmelidir. Önce kendimizden işe başlayacağız.

Halkın birbirinden kopuk, dağınık mücadelesini örgütleyerek, sağlam örgütlenmeler yaratmak için mücadele etmeliyiz. İşte o zaman ezilenler-emekçileri peşinden sürükleyecek, zulüm kalelerini dağıtacak, sömür merkezlerini yıkacak bir yol açılacaktır. Bu ne bir rüya ne de gerçekleşmeyecek bir düş, varılamayacak bir hedeftir. Her militan, her bileşen, her faaliyet alanı yapılması gereken görevlerini ertelemeden, tarihi belli olmayan belirsiz bir geleceğe bırakmadan, bugünden başlayarak, yürüyüşünü örgütleyip güçlendirdiğinde, adımlarını sağlam ve güçlü attığında varılacak hedefin yolu kısılacaktır.

Örgütlemenin önündeki engeller nelerdir?

Hiçbir önyargıya kapılmadan ve küçük hesaplar gütmekten sorunlara olduğu gibi yaklaşılmalıdır. Her örgütsel-pratik görevin temelinde mutlaka bir ideolojik ve teorik neden olduğu bilinerek hareket edilmelidir. **Bir yerde örgütsel-pratik sorun varsa orada mutlaka ideolojik bir sorun var demektir.** Sorunlara kaynaklık eden nedenleri ne kendi dışımızda ne de dış koşullarda arama yanılgısına düşmeden sorunlara yaklaşmalıyız. Nedenlerin temelinde dünya görüşünün-bakış açısının muğlaklığını, netsizliğini, belirsizliğini, proleter karakter taşımayan yanlarını görmeliyiz. Yapılan değerlendirme ve analizde yüzeyselliği-tek yanlılığı-üstünkörülüğü doğru okumalıyız. Yaklaşımında sekte ve liberal yanlar olduğunu anlamalıyız. Kısaca örgütsel-pratik sorunlara kaynaklık eden nedenlerin öncelikle bizden kaynaklı yanlar olduğunu görüp, dürüstçe-korkmadan açığa çıkartma, düzeltme yollarına gitmeliyiz. Hiçbir sorun ve görev ertelenmemelidir. Yapılamayan, yerine getirilemeyen, başarısız olan her görev ve sorunun üzerine ciddiyetle gidilip sorun olmaksızın çıkarılıp çözülmesi gerekir.

Lenin "Bir devrim mi istiyorsunuz?"

Lenin "Bir devrim mi istiyorsunuz? O halde güçlü olmak

zorundasınız" diyor. Güç iddiayla, devrim davasına olan bağlılıkla, halka hizmet anlayışıyla ilgili bir gerçekliktir. Devrim iddiası olanın gücü vardır. İddiası olmayanın yapacak ne bir işi, harekete geçecek ne bir enerjisi ne gücü ne de zamanı vardır.

O halde güçlü olmak zorundasınız" diyor. Güç iddiayla, devrim davasına olan bağlılıkla, halka hizmet anlayışıyla ilgili bir gerçekliktir. Devrim iddiası olanın gücü vardır. İddiası olmayanın yapacak ne bir işi, harekete geçecek ne bir enerjisi ne gücü ne de zamanı vardır. O her zaman güçsüz-zayıf ve yorgundur. Harekete geçecek enerjisi ve zamanı da yoktur. İddiası olan ise ne yapmak istediğini bilendir. Ne istediğini gerçekten bilendir. Tükenmez bir enerji, yorulmak bilmez bir çabayla çalışandır. Dünya görüşünün berraklığına-doğruluğuna-haklılığına güçlü inanandır. Yaşamının her anını, her olanak ve fırsatı sağlam ve güvenilir bir devrimci örgüt yaratmak için çalışandır.

Stratejik hedefimizi asla unutmadan, taktik görevlerimizi bilinçli ve örgütlü bir şekilde yerine getirmek için **"örgütlenme ve hazırlanma"** adımlarını hızlandırmak, militanlaşma çitasını yükseltmek zorundayız. Militanlaşma çitasını yükseltip militanlaşma ateşini en kuru, en yoksul, en hızlı tutuşacak yerden başlatarak adım adım her tarafa yayma çabası içinde olunup yaygınlaştırıldıkça kitlelerin güven duyduğu bir örgüt yaratılır.

Kitleler devrimci olana ilgi duyar, yönünü devrimci olana çevirir. Direnişin ve militanlaşmanın her nedeni halkın yoksulluk ve yokluk nedenine duyulan büyük bir devrimci öfkedir. Devrimci tepkidir. Bundandır ki yoksul ve ezilmiş olanlar soysuza-zalime başkaldırana-isyan edene sempati duyar. Yüzünü ve yönünü her geçen gün yükselerek parlayan özgürlük ateşine çevirir. Düşman hedefine tepki ve öfkenin en yüksek olduğu, zulmün en dayanılmaz şekilde yaşandığı yerde elinde molotof olan militana ve omzunda mavzer taşıyan gerillaya sempati ve tutku büyük olur. Hesap soruculuk, ezenle-ezilen arasında yaşanan çatışma anıdır. Hesap soran her militan ezene-zalime olan öfkenin örgütleyicisi-öncüsüdür. Cesareti ve kararlılığıdır.

İkinci büyük bir görev yoksul ve ezilmiş olanlarla yakın ve devrimci ilişki sürdürmek, onların değişim ve kurtuluş gereksinimlerine yanıt olabilecek

şekilde faaliyeti yönetmektir. Halk kendisine ait olan sorunların-talep ve sıkıntılarının çözüm adresi olarak proleter devrimcileri görmelidir. **Henüz görmüyorsa-göremiyorsa, tam da görmediği-göremediği yerde görev ve sorumluluklar olduğu bilinciyle hareket edilmelidir.** Nerede görmüyor, nerede görmüyor? Eksiklik ve yetersizlik nerededir? Nerelerdedir?

En çok acı çeken (Soma, Zonguldak, Şirnex) madencilerin, en çok zulüm gören Licelilerin, (Kürtlerin) Roboskililerin, katledilen yoksul kadınların arasında olmak. Onlar nereye gidiyorsa oraya gitmek. Onlara ait her özsel sorunu demokratik halk devriminin genel sorunları ve amaçlarıyla ilişkilendirmek. Yapılması gerekenler bunlardır.

Bu görevler elbette kolay ve zahmetsiz bir şekilde yerine getirilemeyecektir. Gerek kitlelerin örgütsüz gerçekliğinden gerekse koşulların zorluğundan ve gerekse kendimizden kaynaklı yığınca engelle karşılaşılacak, sayısız yanlışlıklar yapılacak ve hatalar işlenecektir. Bütün bu yığınla iç içe geçen görev ve sorunlar içinden yürünerek, gerçek anlamda devrimci bir yol çizilecek ve açılacaktır. Hiçbir şey kolay ve rahat başarılamayacaktır. Ancak güçlü bir istek olursa hata ve yanılgılardan dersler çıkarma alçakgönüllüğü ve kararlılığı gösterilirse **"mümkün olmayan"** her şey mümkün hale gelecektir. MLM biliminin ve devrimin usta öğretmeni şaşmaz yol göstericisi ve örgütleyicisi Lenin yoldaşın **"Önemli olan seçilen yolun doğru bir yol olduğuna inanmaktır, bu inanç mucizeler yaratabilen devrimci enerjiyi ve coşkuyu yüz kat arttırır"** sözüne kulak verip, hareket geçmeliyiz.

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

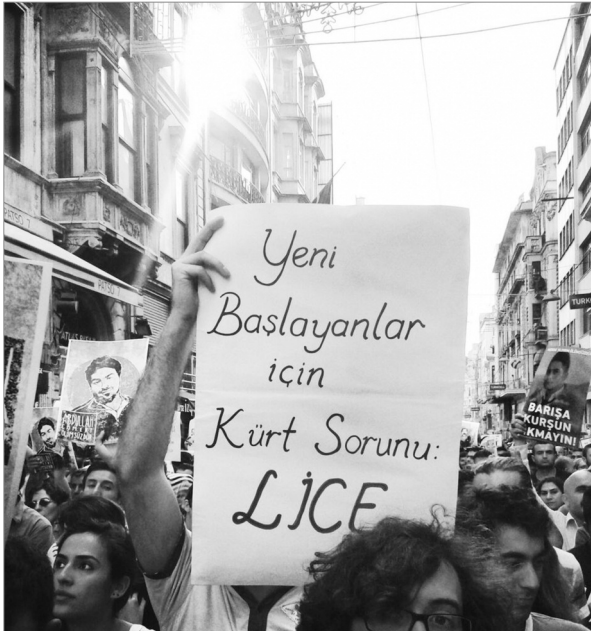
Cevher Yaşar: Proletarya Partisi sempatisanı olarak faaliyet yürüten Yaşar, Dersim-Mazgır'te doğdu. 8 Temmuz 1985'te aynı bölgede Germisi'de işkencede katledildi.

Lice'nin sesi Kadıköy'de yankılandı!

28 Haziran günü saat 20.00'de Bahariye Caddesi'nde, Kadıköy Forumu'nun düzenlediği "Lice'nin feryadı" belgesel filmi izlendi.

22 Ekim 1993'teki Lice zulmünü anlatan belgesel film, aslında Lice'nin bir asırdır kalekollara/karakollara direndiğini ve devletin kanlı politikalarının hiç de değiştirmediklerini anlatıyor.

Filmin yönetmeni **Veysi Polat** film başlamadan önce bir konuşma gerçekleştirdi. Polat konuşmasında, filmi özellikle bugüne denk getirdiğini çünkü geçen sene yine kalekol yapımını protesto sırasında hayatını kaybeden **Medeni Yıldırım**'ın ölüm yıldönümü olduğunu aktardı. Bir kişi Polat'a, "Filmi çekerken oradaki atmosferi anlatmak istediniz, peki sizin özel bir gerekçeniz var mı?" şeklinde bir soru yöneltti. Polat bu soruya, 40 yaşında olduğunu ve gözünü açtığından beri etrafının karakollarla çevrili olduğunu, her dışarıya çıktıklarında başka bir ülkeye gidiyor gibi üst araması yapıldığını belirterek ve kendi ülkelerinde, kendi topraklarında özgür yaşamak istediklerini aktararak cevap verdi.

Filmi izlemek için Roboski'den gelenler de vardı. Yönetmenden sonra Roboski'den gelen konuklar da söz aldı. Söz alan konuklar oradaki atmosferin çok farklı olduğunu ve kalekol/karakol yapımları sürerken adeta Truva atı gibi, hiç çaktırmadan sinsi sinsi etraflarının sarıldığını bildirdiler. Konuşmalardan sonra herkesin sabırsızlıkla beklediği film gösteriminin zamanı gelmişti artık.

1993'te devletin katliamlarına tanıklık eden **Mahmut Cantekin**'in dizeleri ile başladı film. Evet, filmi ama gerçekliğimizdi aynı zamanda izlediğimiz. Filmde o günleri yaşayanlarla, yaralananlarla ve yakınlarını kaybedenlerle röportaj yapı-

mış, köylüler anlatırken yaşıyorlar tekrar o günleri; korku, öfke ve kin okunuyor yüzlerinden. Analar Kürtçe anlatmaya çalışıyorlar dertlerini ve çektikleri acıyı. İzlerken yaşıyorsunuz o anı, bir ara çocuğunun beynini elleriyle kafasına geri dolduran bir baba anlatıyor, "Baktım beyni yerde çocuğumun, eğildim toplayıp geri koydum kafasına." Size bir şey hatırlatıyor mu bu durum, bilmem ama biz anlatalım. Bundan beş sene önce, yıl 2009 Ceylan Önkol, atılan havan toplarından bir tanesi kafasına geldi ve annesi parçalarını eteklerine topladı. Birbirine ne çok benziyor değil mi? Film aslında diyor ki; Lice çocuklarını hep eteklerine topladı ve toplamaya devam ediyor. İzleyenler o kadar öfkeli izliyordu ki, ara ara TRT1'in haberlerinden alıntı yapılan yerlerde, "devletin kanalından neden alıntı yapılmış, yalandır bunların hepsi" şeklinde tepki gösteriyordu insanlar.

Çatışmaların odak noktası olan ve birbirini hiç tanımayan insanların dayanışmasına, direnişine şahitlik eden Bahariye Caddesi, binlerce kilometre öteden Lice'nin sesini duyurdu Kadıköy halkına. Yoldan gelen geçen herkesin odak noktası oldu, özellikle de çocuklar en önlere izlediler "devletin çıplak halini".

Sistemi teşhir etmede sokak etkinliklerinin ne denli önemli olduğu açığa çıkıyor. Devletin imha ve inkarcı politikalarını gün yüzüne çıkarmak ve Kürt halkının kendilerini, kendi dillerinde anlatabilmesi gibi muazzam fırsatlar doğuruyor sokak sineması. Yani dayanışmanın ve mücadelenin sadece barikat başında olmadığını kültür ve sanatla da sisteme karşı mücadele edileceğini anlatmış oldu bu kısa film. Daha çok sokak etkinliklerinde gün yüzüne çıkmamış acıların ve katliamların yükünü hep beraber paylaşmak üzere...

(Bir ÖG çalışması)

Nazım Hamburg'da anıldı

Hamburg: Hamburg'ta YDG ve Kürdistan Öğrenciler Birliği'nin ortak olarak hazırladığı Nazım Hikmet anması ATİF Derneği'nde gerçekleştirildi.

Açılış konuşması ile başlayan etkinlik, Nazım'ın şiirlerinin çeşitli dillerde okunmasıyla devam etti. Alevi Kültür Merkezi'nden müzik grubunun seslendirdiği türkülerle devam eden etkinlikte, Nazım Hikmet'in "Tanya" adlı şiiri sahnelendi. Nazım'ın biyografisi ve şiirlerinin okunduğu etkinlik **Grup Cemre**'nin seslendirdiği türkülerle son buldu.

Medeni hep bizimle!

uluslarından, çeşitli milliyet ve inançlardan yığınlar ortak düşmana karşı el ele verdi.

Bu yüzden Medeni'nin katledilmesinden sonra ortaya çıkan anti-şovenist duruş, hem Gezi İsyanı'nın

Taksim Gezi Parkı'nda ağaçların kesilmek ve parkın yıkılarak yerine AVM yapılmak istenmesine karşı gelişen direnişle patlak veren Gezi İsyanı'nın T. Kürdistanı'ndan yankılanan sesi, 18 yaşındaki **Medeni Yıldırım** 28 Haziran günü katledilmişti.

Lice'de devletin Kürt halkına yönelik savaş hazırlığının belki de en göze çarpan işareti olan kalekollara karşı Lice halkının verdiği mücadele sırasında, kalekol önünde yapılan eylemde asker kurşunuyla öldürüldü Medeni. Gezi İsyanı'nın çeşitli milliyetlerden, inançlardan, kimliklerden emekçi yığınları, ötekileştirilenleri, ezilenleri birleştiren atmosferine, sarı, kırmızı, yeşili taşıdı. Devlet tarafından adeta ikiye ayrılan coğrafyamızın batısı ile "doğusu" arasında Gezi İsyanı ateşi ortasında uzanan bir köprü oldu Medeni. Egemenlerin başta Türk işçi ve emekçileri olmak üzere çeşitli milliyetlerden yığınlar üzerine çektiği şovenizm örtüsünde delik açan bir sürecin parçası oldu.

Medeni'nin özgür bir yaşam, özgür bir ülke uğruna yürüttüğü mücadele, özgür yarınlar adına baskıya, sömürüye ve her türlü zorbalığa karşı sokağa dökülen milyonların sesiyle adeta çılgık oldu. Kürt ulusunun T. Kürdistanı'nda kökleri çok daha derinlere dayanan, son 30 yıl boyunca büyük acılar, ağır bedellerle bugüne taşıdığı direniş renginin, ezilen emekçi yığınlarla buluşmasının adı oldu.

Böylece devletin emekçi yığınlar, ezilenler arasına çektiği görünmez çitlerde ciddi çatırdamalar oluştu. Egemenlerin halk kitlelerini bölmek,

parçalamak, aralarındaki birliği ve dayanışmayı baltalamak adına yürüttüğü politika yara aldı. Kürt ve öteki düşmanlığı üzerinden inşa ettiği iktidarı ciddi bir sarsıntı geçirdi. Gezi İsyanı'nın geleceği fethe çıkan atmosferi içinde Türk-Kürt

bir sonucudur hem de Medeni'nin, Kürt ulusunun mücadelesine karşılık zenginleşmiştir. Bir bakıma Medeni, Gezi İsyanı'nda öne çıkan toplumsal değerlerin, atmosferin yaratılmasında belirleyici bir etki yaratmıştır. Başta, büyük oranda CHP'ye oy veren bir kitle tabanının bulunduğu Kadıköy olmak üzere ülkenin hemen her yerinde sokağa çıkan milyonların ağzından düşmeyen "Diren Lice, Gezi seninle", "Yeni başlayanlar için Kürt sorunu: Lice" şiarlarıyla gerçekleştirilen eylemler, şovenizm zehirinin bünyeden atılması bağlamında tarihi değeri olan adımlardı.

Aradan geçen bir yıl içinde Medeni Yıldırım'ın katledilmesiyle ilgili açılan soruşturmada bir arpa boyu yol alınamadı. Delillerin failer tarafından toplandığı ve karartıldığı davada, tıpkı benzerlerinde olduğu gibi asker ve polis cezasız kaldı yani yeni katliamlar için teşvik edildi, cesaretlendirildi.

Oysa Medeni'nin öldürülmesinin ardından Olay Yeri İnceleme Müdürlüğü'nce hazırlanan tutanakta, uzun namlulu silahlara ait toplam 317 adet kovan bulunmuştu. Olayla ilgili olarak İçişleri Bakanlığı tarafından görevlendirilen müfettişlerce hazırlanan raporda "Ateşli silah kullanma şartları bulunmamasına rağmen askerlerin aldıkları emir ile göstericilere karşı ateşli silah kullanılmasının hukuka aykırı ve cezai sorumluluk gerektirdiği" tespiti yapılmış, olayın ardından Lice Cumhuriyet Başsavcılığı, olay esnasında karakolda bulunan 7 asker için Lice Kaymakamlığı'ndan soruşturma izni istemişti.

Kaymakamlık da 27 Ağustos 2013'te askerlerden Kayacık J. Ütgm Krk. K. Mustafa Öztürk ve Jandarma Özel Harekât Tim Komutanı Seyit Ahmet Yurtoğlu için "Gör-evi kötüye kullanmak" gerekçesiyle soruşturma açılmasına izin vermişti. Savcılık otopsi gerçekleşmesine rağmen bunu yetersiz bulup, Adli Tıp Kurumu'na göndermişti. Ancak aradan geçen bir yılın sonunda elde kalan Medeni'nin bize gülümseyen fotoğrafı oldu.

EYLÜL KÜLTÜR SANAT DERNEĞİ AÇILDI!

Kartal: 1 Mayıs Mahallesi'nde bir süredir çalışma yürüten **Eylül Kültür Sanat Derneği** 28 Haziran günü açılışını gerçekleştirdi. Etkinlikte **Pınar Aydınlar**, Grup İsyan Ateşi, **PSAKD Semah Grubu** ve Adnan Yücel Müzik Topluluğu sahne aldı.

Dernek binası önünde gerçekleştirilen

etkinlik, ilk olarak 2 Eylül şehitleri, Gezi şehitleri ile tüm devrim ve komünizm şehitleri şahsında saygı duruşu ile başladı. Saygı duruşunun ardından dernek adına yapılan açılış konuşmasında devletin 1 Mayıs Mahallesi gibi mahalleleri uyuşturucu-çeteleşme-yozlaşma ile kuşattığına ve mü-

cadelenin kazanımlarını hedeflediğine değinilerek örgütlenme çağrısı yapıldı.

Etkinliği **Partizan**, **YDK**, **ESP**, **SO-DAP**, **Yaşam Ağacı Derneği**, **PSAKD Semah Ekibi** mesajları ile selamlarken, havai fişek gösterisi de yapıldı. **Özgür Gelecek gazetesi** de etkinlik boyunca stant açarken, etkinliği gönderdiği mesajla selamladı.

Genelleşen emperyalist çatışma içinde, özel sorun, kritik silah: ENERJİ*

Uluslararası enerji savaşları satrancındaki gelişmeler sürekli, üst üste ve jeo-stratejik öneme sahip. Ukrayna'daki çatışmalar enerji savaşlarını gerilim aşamasına yükseltirken, geçmişte gebe olunan gelişmeleri de hızlandırdı.

Her şeyden önce, AB'nin Rusya'dan enerji bağımsızlığını kazanma sorununu ajandanın ilk sırasına taşıdı. Bu, AB ve Euro bölgesi krizine yeni bir problem olarak eklenirken, Avrupalı farklı emperyalist güçler arasındaki yol ayrımlarını ve farklı yönelimleri derinleştirdi. Fransızların Avrupa düşüncesi, çıkışı Afrika'da ABD ile veya olmaksızın giriştiği saldırılarda ararken, Almanya ve diğer AB güçleri ise Rusya'dan enerji bağımsızlığı meselesine farklı yaklaşımlar. Tabii, her ne kadar Ukrayna krizi Avrupalıları sıkıştırmış ve sürüklemiş olsa da Birliğin istikrarı ve stratejik önemi kendini, muhafaza etmeye devam ediyor.

Avrupalılar bir yandan Rusya'dan enerji bağımsızlıklarını ister ve Rusya'nın güçlenmesinden endişe duyarken diğer yanda da ABD'nin dünyaya egemen olma stratejisinin yedeği de olmak istemiyorlar. Avrupa, ihtiyaçlarına paralel ciddi bir enerji açığıyla karşı karşıya. ABD kendine yeterli ve son zamanlarda ayrıştırılmış gazdan elde ettiği enerji çalışmalarında ciddi aşamalar kaydetti. Ayrıca, savaş gemileri ve emperyalist varlığıyla belirleyici düzeyde hemen hemen dünyadaki tüm enerji kaynaklarına ve hatlarına müdahale edebilmekte. Çin, Hindistan ve de gelişmekte olan ülkeler, Türkiye gibi, enerjiye ihtiyaçları çok hızlı artan ülkelerdir. Nihayetinde Rusya Euro-Asya bölgesine hükmetmekte, mevcut enerji kaynakları ve ulaşım hatları ile -ki yenileri de planlanmakta- halihazırda Avrupa'nın ihtiyaçlarının % 30'unu karşılamakta.

Ukrayna krizi, Rusya'nın Asya Birliği stratejik projesi içine Ukrayna'yı da katmak istemesi ve buna karşı Batının AB ve NATO'yu doğuya doğru genişletme stratejik çizgisinin çatışması sonucu oluştu. Bu çatışma Ukrayna boru hatları meselesinden daha çok önem arz etmekte. Bu gelişmeler aynı zamanda, Ukrayna iç savaşından, Irak'ta cihatçıların yayılmasına ve genel olarak Ortadoğu'daki katliamlara kadar enerji savaşlarının da ateşleyicisi oldu. Avrupa'da kalırsak, tekrar South Stream boru hattının Bulgaristan'da bloke edilmesine karşı Rusya'nın Ukrayna'da vanaları kapatma ilişkisine dönelim.

Başlangıç, onur kırıcı olarak nitelenen, Bulgaristan başbakanı Borissa'nın üç Amerikalı senatörle boru hattının ertelenmesi açıklaması ile oldu. Amerikalı senatörler, John Mac Keın, Demokrat Cristofer Merfi ve Cumhuriyetçi Ron Chonson idi. ABD'nin şantajları Bulgar hükümetini sıkıştırırken aynı zamanda seçimden sonra ucuz elektrik için mücadele eden halk da zorlamaktaydı. Borissa, Amerika'ya yaptığı ziyaretten bir hafta sonra, Bulgar ekonomisinin bütünü Rus doğal gazına ve nükleer yakıtlarına bağlı olduğu halde, South Stream hattına karşı olma koşuluyla hükümet kurmayı kabul ettiğini açıkladı. Bütün bunlar

birkaç gün sonra Lavrov'un, South Stream hattı ile Bulgaristan, Sırbistan, Hırvatistan, Macaristan, Slovenya ve Avusturya üzerinden 63 milyar metreküp gazın taşınacağını açıklamasına engel olamadı. Lavrov'un Sırbistan'daki bu açıklamaları, Avrupa'da Ukrayna vanalarının kapatılacağı endişelerini yeniden depreştirdi.

Ruslar, özellikle Çin pazarını garanti-LEDİKTEN -ki şimdi de Japonlarla görüşüyorlar- enerjiyi silah olarak kullanmaktalar. Japonya'nın her ne kadar gaz kullanımını noktasında çok ihtiyacı olmasa da, Ruslar metre küp fiyatını yüksek tutma ve 4.5 milyarlık ön ödeme pazarlıklarında oldukça katı davranmaktalar.

Rusya'nın silahı ve ABD'nin cevabı

Rusya, Avrupa topraklarından Çin'e ve Japonya sınırlarına kadar olan alan içinde devasa yer altı kaynaklarına sahip. Aynı zamanda zengin uranyum ve diğer nükleer yakıt kaynakları ile birlikte Antartika'da zengin petrol kaynaklarına sahip. Schröder döneminde 55 milyar varil ve iki katına çıkarılabilme kapasitesine sahip North Stream hattı anlaşmasıyla Rusya ile Almanya arasındaki jeo-politik ilişki güçlenirken, Almanya'yı ABD'den de uzaklaştırmaktaydı. Tabii, Ukrayna'da batı-doğu çatışmasıyla olayların büyü-yüp keskinleşmesi batı ittifakının yaşamsal olduğunu da kanıtlamakta. Bu durum ABD'nin dünyada oynadığı rol ve ekonomik-politik gücüyle ilgilidir. Elbette ABD'nin kucağı Almanya'yı sıkımsakta ve Almanya'nın başka hesapları bulunmakta. Diğer taraftan, Rusya'ya enerji olarak bağımlı olmasının dışında Rusya'nın askeri gücü de Almanya'yı ürkütmekte. Almanya'nın ilk isteğinin enerji bakımından Rusya'dan muaf olmak olduğunu söyleyebiliriz. Enerji kaynaklarına sahip olmayan ve askeri gücü olmayan Almanya'nın durumu böyle açıklanmakta.

Ekolojik hassasiyetler enerji savaşlarına kurban ediliyor

Yenilenebilir enerjilerin ve enerji tasarrufu teknolojilerinin gelişimi fosil yakıtların iklim değişiklikleri üzerinde yarattığı etkiyle ilişkilenebilir. Tabii aynı zamanda Avrupalı emperyalistlerin, Obama'nın, Al Gore'un çevre duyarlılıkları nükleer santrallerin ve bio yakıt kullanımının yayılmasını engellemedi.

Bu "yeşil" zaman furçası ülkemizde Papandreou'nun, Karamanlis'in Rus

boru hatlarını kirliliğe karşı olmak adına rafa kaldırması ve Braiza'nın hiçbir kaynak olmadan kağıt üstünde alternatif enerji hatlarını oluşturmasıyla yaşadık.

Bugün de, Rus yer altı kaynaklarına bağımlılıktan kurtulma adına iklim değişikliği meselesi yeniden pişirilmekte ancak bugünkü olgular çok değişmiştir. Enerji ihtiyacının % 20'sinin yenilenebilir kaynaklardan karşılanması hedefi başta Almanya tarafından terk edilmiştir. Ekonomik kriz, "yeşil ekonomi"den uzaklaşmaya neden olmakla beraber balonun daha şişmeden patlamasına ve getirisi düşük olan yenilenebilir enerji yatırımlarının da noktalanmasına neden oldu.

Yunanistan'da küçük üreticilerin güneş enerjisi tarlalarında yaşadıkları madde yıkım ve hayal kırıklığı çarpıcıdır. Kısa zamanda emperyalist-kapitalist sistem, doğanın tahribatının ve kirlenmesinin kendi doğasının ürününden başka bir şey olmadığını halklara kanıtladı. Aşırı üretim, giderlerin düşürülmesi ve krizden dolayı yatırımların yapılmaması Meksika Körfezinde "yeşil" BP felaketine ve daha beteri olan Fukuşima'ya neden oldu. Amerika'da devrim olarak nitelenen ancak doğayı tahrip eden biçimde kaya gazından (taşından) enerji üreten model, Avrupa'nın bağımlılıktan kurtulması adına şimdiden Polonya, Ukrayna ve daha pek çok yerde kullanılmakta. Dünyada insanlığın bir dizi kıyımından geçirildiği bir dönemde doğanın yağmalanması ve yıkımı daha kötü olmasa gerek.

Enerji için savaş mı?

Rusya, Ukrayna'daki gelişmeler baskısı altında fiyatlandırmada geri adım atmaz zorunda kaldığı, pazarlıkları on yıllar süren Çin ile 400 Yuan değerinde dev bir gaz anlaşması imzaladı. (...) Ancak iki ülke arasındaki askeri işbirliği sınırlanmayacak beklemekte. Temmuz ayında yapılacak BRICS toplantısındaki gelişmeler daha çok veri sunacaktır. Fakat şu durumda Rusya'nın Çin'e gaz ithalatı ana pazarı olan Avrupa'yla yaşadığı çıkmaza bir çözümdür. Çin ile ilgili şüpheler hala devam etmekte.

Energy Press'de 2035 yılına kadar Rusya'nın doğusunda 1 katrilyon tutarında petrol yatırımı yapıldığını yazmakta. Başka bir makalede ise (18-2-2014) Uzak Doğu'daki LNG (sıvılaştırılmış gaz) yatırımlarına Japonya'nın ekonomik olarak desteğine değinmekte. Fukuşima patlamasından sonra Japonya'nın LNG itha-

latı 2013 yılında 87.5 tona fırladı. İşte Inter-Tass haber ajansına göre Japonya'nın Rusya'nın Sahalini adasından LNG ithal eden ülkeler sıralamasında ilk olmasının nedeni. Dünya petrol zirvesinde konuşan Başbakan yardımcısının LNG ve petrol ihracatında patlama yapılacağını söylemesinin de nedeni aynı. Avrupa'ya gaz ihracatında zor durumda kalacak olan Rusya olmayacaktır. Ukrayna ile yapılan pazarlıkların Rusya'nın dayatması ve Ukrayna'nın zayıflığı ile tıkanması Rusya'nın gücünü göstermekte. Açıkça Avrupa ile olan güvensizlik-rekabet ve karşılıklı bağımlılık ilişkisinde de güçlü olan Rusya'dır. Bu minvalde gaz fiyatları, boru hatları, AB Komisyonu'nun Gazprom'a karşı uyguladığı kurallar meselelerinde ABD kesintisiz ve belirleyici düzeyde rol oynamakta. Braiza'nın bölgemizdeki çabaları, K. Karamanlis'e suikast planlarının yapılmasına kadar varan boru hattı projesinin iptali, DEPA adlı şirketin Ruslara satılmasının engellenmesi, enerji savaşlarının ülkemizdeki taraflarını ve genel olarak emperyalist rekabete hizmetini göstermektedir.

Bugünlerde ise ülkemizde TAP ve onun çapı ile birlikte doğurduğu problemler tartışılmakta. LNG'nin Aleksandropoli şehrine depolanması, armatörler tarafından gazın taşınması için gemilerin sipariş edilmesi ilerisi için ciddi perspektifler sunmakta. Türkiye'nin sorun BM'de çözülmeden G. Kıbrıs ekonomik alan ilanına karşı çıktığını okumaktayız. En kötüsü ise, Irak ve Ortadoğu gibi kritik jeo-politik alanların yanında bulunan Doğu Akdeniz bölgesinde yeni bir savaşın fitilinin ateşlenmesi tehlikesidir.

Musul ve Kerkük petroleri de keza önemlidir. Ama bundan daha önemlisi ise, emperyalistler arası çelişkilerin keskinleşmesinin aldığı boyutlarda, ne ABD'nin savaş-uçak gemileri ile ne de diğer herhangi bir emperyalist gücün durumu kontrol etme kabiliyetinde olmasıdır. Aynı zamanda pek çok bölgesel güç de, büyük oyuncuların emperyalist çelişkiler-çatışmalar çerçevesinde rol oynayabileceklerini düşünüyor ve bunu da talep ediyorlar. Petrolün kokusundan tahrik olan Suudi Arabistan, Katar, "El-Kaideciler", Türkiye, Kürt yönetimi, İran rol oynamak istiyorlar. Fakat tarih her defasında göstermiştir ki arzular ve enayice ihtiraslar halkların kaniyle hüsrana uğratılmış ve zenginlikler ve topraklar emperyalistler arasında paylaşılmıştır.

Halklar petrolü, ekonomik alanları ve boru hatlarını yalamaktan başka bir şey yapamayan yerli burjuva ve gerici sınıfların peşinden sürüklenmeyi bırakana kadar; emperyalizme, baskıya ve sömürüye karşı kendi birliklerine sahip olana kadar; mavi veya siyah altın ya da diğer enerji zenginlikleri, emperyalist çelişkilerin, sermaye tarafından yağmalanmanın ve halklar için felaketlerin araçları olacaktır. Böyle bir değerlendirme halk hareketinin ülkemizde geliştirilmesi çerçevesinde elzemdir. Maalesef hükümet olma planlarıyla uğraşan sol için de diğer sol için de durum vahimdir.

* 22 Haziran 2014, Proletarya Bayrağı, YKP(ML)'nin Merkezi Yayın Organı'ndan çevrilmiştir. www.kkemi.gr

Hasta tutsaklar için eylemler sürüyor

Ankara

* Hasta tutsakların serbest bırakılması için çeşitli illerden Ankara'ya gelen İHD üyeleri ve tutsak aileleri **27 Haziran** günü Yüksel Caddesi'nde biraraya gelerek Meclis'e yürüdü. Hasta tutsakların isimlerinin yazıldığı pankart ve dövizlerle yürüyen aileler ve aralarında Partizan, Yeni Demokrat Gençlik'in de bulunduğu devrimci, demokrat, yurtsever kurumların önü, Karanfil Sokak'ta çevik kuvvet tarafından kesildi. Atatürk Bulvarı'na çıkması engellenen aileler, ara sokaklardan Meclis Dikmen Kapısı önüne geldi.

Adalet Bakanlığı ve HDP, CHP milletvekilleri ile hasta tutsakların ailelerinin de içinde bulunduğu iki ayrı heyet görüştü. Adalet Bakanlığı ile görüşen heyet görüşmenin ardından kitlenin bulunduğu yere gelerek kitleyi bilgilendirdi. Eylem, yapılan görüşmelerin bitmesinin ardından sonlandırıldı.

* 15. haftasına giren eylemler 28 Haziran günü de Yüksel Caddesi'nden Güvenpark'a yapılan yürüyüşle devam etti. **Hasta Mahpuslara Özgürlük Girişimi** bileşenlerinin yürüyüşünde temsili kefenler giyildi. Açıklamada F tipi hapisanelerin açıldığından itibaren 2641 kişinin hayatını kaybettiği belirtilirken, F tipi tecridin hastalık ve ölüm üretmeye devam ettiği ifade edildi.

İstanbul

İHD İstanbul Şubesi Cezaevi Komisyonu tarafından hasta tutsakların durumuna dikkat çekmek amacıyla düzenlenen F oturma eyleminin 119.'su Galatasaray Meydanı'nda gerçekleştirildi. Eylemde, İHD İstanbul Şubesi'nin Ankara'ya yaptığı yürüyüşün ardından Adalet Bakanlığı yetkilileriyle yapılan görüşmeler aktarıldı.

Sincan'da Tutsak Partizan'a saldırı!

Ankara: Sincan Kadın Hapishanesi'nde bulunan TKP/ML dava tutsağı **Resmiye Vatanserver**, Özgür Gelecek gazetesine gönderdiği mektupta ağırlaştırılmış müebbet almasının ardından hücresinin değiştirildiğini, daha önce kaldığı hücreden darp edilerek çıkartıldığını belirtti.

20 Haziran günü kalabalık bir gardiyan grubunun buldukları hücreye girdiğini ifade eden Vatanserver, aynı hücrede birlikte kaldığı MKP dava tutsağı **Evrin Konak** ile kol kola girerek saldırıya karşı direndiklerini belirtti. Vatanserver, kollarında darp izleri olduğunu, ayrıca vücudunun çeşitli yerlerinde ağrıların sürdüğünü ifade etti.

"Seni 5 kuruşa alıp-satmıyorlar"

İstanbul: Her ne kadar üniversite öğrencileri için "anne-baba parası yedikleri", "ekmek elden, su gölden geçindikleri" söylene ve hatta bu söylenenlerin belli bir kesim açısından gerçekliği olsa da; gerçek tam olarak böyle değil. Üniversite hayatı, aynı zamanda "aileye çok yük olmadan harçları, bir türlü kapanmayan borçları ödemenin gündelik yollarını aramak", "burs, daha ayın ilk haftasında eridiğinden ger kalan günlerde aç kalmamak için ne iş yapılabileceğini kara kara düşünmek"tir. Hem de zaman zaman okula gitmeyerek, hatta okulu bırakma pahasına geçim derdine düşerek...

Üniversiteli öğrencilerin büyük bir kısmı; yarı zamanlı, gündelik, geçici işlerde, yoğun emek karşılığında ucuz ücretlerle çalışıyor aslında. Özellikle öğrenci nüfusunun yoğun olduğu kentlere şöyle bir baktığımızda, bu yerlerin aynı zamanda esnek çalışma şekillerinin de yoğun olduğu bölgeler olduğunu görürüz. Geçtiğimiz günlerde bir üniversitede gerçekleşen panel sırasında karşılaştığımız Mimar Sinan Üniversitesi, Edebiyat Bölümü 3. Sınıf öğrencisi **Pınar Su Durmuş** ile sohbet ederken, bu sohbeti size taşımaya karar verdik.

- **Üniversite öğrencileri içerisinde yarı-zamanlı, esnek çalışma çok yoğun. Sen de onlardan birisin. Neden çalışmak zorunda olduğundan ve nasıl iş bulduğundan başlayalım istersen...**

Pınar Su Durmuş: Kredi kartı borçlarım var. Bu kredi kartı olayına nasıl "bulaştım" çok bilmiyorum. Ama ihtiyaçlar doğrultusunda para harcamak zorunda kalıyorsun. Bir şekilde borçlarımız dağ gibi oldu. Bir taraftan onların borçlarını bitirmeye çalışıyorum. İkinci olarak İngilizce kursuna başladım, bölümümü desteklemek için. Bu yüzden para biriktiriyorum. Ve birkaç dersimi verebilmek için de yaz okuluna gitmem gerekiyor.

Tüm bunlar için çalışmak zorun-

dayım. İşleri nasıl bulduğuma gelince; genelde arkadaşlarım aracılığıyla buluyorum. Ya da internetten araştırıyorum. İş benim ayağıma gelsin demiyorum, zaten sürekli bir iş kovalama halindeyim. İş için aradıklarım dönmediğinde bir kez daha arıyorum, bir daha dönmezse mesaj atıyorum.

- **Çevrende çok sayıda üniversite öğrencisi de çalışıyor mu senin gibi? Sence İstanbul'da çok mu yaygın hem okuyup hem çalışan öğrenciler?**

- Tabii ki. Dediğim gibi arkadaşlarım sayesinde ben bu işleri bulabiliyorum. Onlar da oldukça yoğun bir şekilde iş bulmaya çalışıyorlar. Onlar da ihtiyaçlarını karşılamak, benim gibi borçlarını ödemek için yapıyorlar. İstanbul'da çok yaygın olduğu gibi, bence başka birçok şehirde de, özellikle ailesinden uzakta yaşayan öğrencilerde çok yaygın. Hatta sırf bu yüzden okula gidemeyip, okulu uzatanlar bile var.

"Seni insan yerine koymuyorlar"

- **İş koşulların nasıl peki? Hangi işlerden, ne kadar kazanç elde edebiliyorsun?**

- Bir ayakkabı dükkanında çalışıyordum ben. Orada mesela, yol ve yemek paramı çıkardığımda 9 saat boyunca topu topu 30 TL'ye çalışıyordum. Gerçekten çok yoruluyordum, hırpalanıyordum. Asla emeğimin karşılığını alamıyordum. Ama arada günlük 50-60 TL'lik işler olduğunda benim için daha makul oluyordu, çünkü daha kötüsünü görmüştüm. Satış danışmanlığında çalıştım, topu topu 25 gün dayanabildim. Bin lira civarında almıştım o zaman. Zor yanları olsa da, gene de memnundum diyebilirim. Günlük işlerde,

özellikle Defacto gibi mağazalarda, o kadar sıkıntılı ki; gerçekten seni 5 kuruşa alıp satmıyorlar. Sanki bir köpek gibisin orada, çalışıyorsun ama hiçbir şekilde kaç kuruşa çalıştığın, ne halde olduğun umurlarında değilsin. Bu yüzden böylesi yerler, nefret edilesi yerler benim gözümde. Çalıştığımız yerlerde patronlar ya da şeflerin, seni insan yerine koymayan hareketleri beni rahatsız ediyor.

Stant, hostes işinde; başındaki insan seni sıklıkla, bu günlük işleri, gerçekten öğrenci işi olarak görüyorum. Çoğu yer, bu işlere 50-60 TL veriyor. Daha azını veren yerler de çok. Mecbur kalmadıkça buraları tercih etmiyorum. Bence çalışan öğrenciler için en büyük problem şu; burs alan öğrenciler, sigortalı işlerde çalışmıyor. Bu öğrenciler, burs alabilir ama borcu-harcı var. Ve hiçbir şekilde burs, bu borcu kapatmıyor. Bu yüzden çalışmak zorunda kalıyor.

- **Günlük işlerin, öğrenciler açısından daha çok tercih edildiğini ve "tam öğrenci işi" olduğunu düşünüyorsun. Öğrenciler, belli nedenlerle bu şekilde çalışıyor ama sence neden patronlar, şirketler bu çalışma şeklini tercih ediyor?**

- Çünkü öğrencilerin mecbur olduğunu biliyorlar. Bazılarının burslu olduğunu, bazılarının zamanı olmadığını biliyorlar. Bu yüzden kolay yoldan emek nasıl çalarım? En ucuz yoldan nasıl hallederim? Kimden kazanırım? En çok muhtaç olandan kazanırsın, o da kimdir, öğrencilerdir! Bunun derdindeler ve işlerine geliyor. Biz de mecburiyetten kabul ediyoruz.

"Fatih ormanının, sermayenin eğlence parkı olmasına izin vermeyeceğiz"

İstanbul: Kuzey Ormanları Savunması, 28 Haziran günü Park Orman Tabiat Parkı önünde yeni projelerle tehdit altında bulunan Fatih Ormanları için açıklama yaptı. Açıklamada Maslak 1453 olarak bilinen proje ile birlikte gündeme gelen Fatih Ormanı'nın Çev-

re ve Orman Bakanı'nın izniyle Fatih Ormanı Tabiat Parkı'na dönüştürüldüğü ve böylece sermayenin arka bahçesi yapılmaya çalışıldığı aktarıldı.

Bu dönüşümün ardından ise birçok projenin ardarda geldiği ve otel, konut alanları ve olimpik spor ile kon-

ser salonlarının yer alacağı bir tanıtım kitapçığının ortaya çıktığı ifade edildi. Açıklama "Ormanımızı adı her kim olursa olsun hiçbir sermaye grubuna ve rantı doğal yaşamdan üstün gören Bakanlık ve iktidara bırakmıyoruz" şeklinde sonlandırıldı.

#DirenFilistin

İstanbul: Filistin için İsrail'i Boykot Girişimi son günlerde artan İsrail saldırılarına tepki göstermek amacıyla 28 Haziran günü bir eylem gerçekleştirdi. Galatasaray Lisesi önünde gerçekleştirilen ve "Filistin'le Dayanışma, İsrail'e Boykot" yazılı pankartın açıldığı

eylemde "Her yer Filistin, hepimiz Filistinliyiz", "Katil İsrail, Ortadoğu'dan defol" sloganları atıldı.

Yapılan açıklamada, İsrail devletinin işgali altındaki Batı Şeria'da 5800'ü aşkın Filistinli tutsağın özgürlüğü için 3 Siyonist yerleşimcinin esir edilmesi ardından İsrail devletinin Filistin halına yönelik yeni bir saldırı başlattığına dik-

kat çekildi. Günlerdir devam eden saldırıların ivmesinin yükseltildiği vurgulanırken İsrail'in Filistin halkına "toplu cezalandırma politikası" izlediği, gece baskınları yaptığı, üniversitelerin işgal edildiği, kontrol noktalarının artırıldığı dile getirdi. Sadece 16 gün içinde 11 Filistinli'nin öldürüldüğü 70'ten fazla çocuk, ikisi parlamenter 56

Filistinli'nin tutuklandığı belirtildi.

Açıklamada TC devletinin İsrail'le 2009'dan bu yana çok sıkı ilişkiler geliştirdiği ve ticaret hacminin ikiye katlanarak arttığı, istihbarat ve askeri ilişkilerin giderek derinleştiği de hatırlatıldı. Açıklamanın ardından eyleme katılan Filistinliler Arapça türküler ve marşlar okudu.

Kartal'da 2 Temmuz çalışması

Kartal: 28 Haziran'da Kartal Merkez'de ve Erzincan Mahallesi'nde 2 Temmuz Sivas Katliamı yıldönümü nedeniyle ozalıt çalışması yaptık. Yoldan geçenler "Kolay gelsin", "Helal olsun size, yardıma ihtiyacınız varsa biz de yardım

edelim" sözleriyle desteklerini dile getirdiler.

Başta Sivas-Madımak olmak üzere günümüzde de Roboski, Lice, Rojava ve Gezi'de katleden devletin, katliamcı zihniyetindeki ısrarı; onurlu müca-

delemizin yeniden devam etmesi gerektiği inancını ve ısrarını pekiştiriyor bizde. Olduğumuz her yerde, her alanda, her sokakta, her dağ başında sistemi teşhir etmeye hız kesmeden devam edeceğiz.

(Kartal ÖG okurları)

Bayramtepe uyuşturucuya karşı ayakta!

Başakşehir Bayramtepe'de geçtiğimiz günlerde uyuşturucu kullanımından dolayı hayatını kaybeden **Volkan Şenyurt** için mahalle halkı 23 Haziran günü sokağa çıkarak eylem düzenledi. "Başka kardeşlerimiz ölmesin" diyerek sokağa çıkan halk, kitlesel bir şekilde yürüyüş gerçekleştirmiş ve torbacıların gezdiği yerlerde yaşanan gerginlikle torbacılar silahla ateş açarak korku salmaya çalışmıştı. Eylemi bitiren mahalle halkı daha sonra tekrar eylem yapmayı kararlaştırdı ve **24 Haziran** günü meslek lisesi yakınlarında hazırladıkları pankart ve dövizlerle toplanmaya başladı.

Sokak aralarına ve yollara yapılan "**Uyuşturucuya hayır**", "**Uyuşturucuya son**" vb. yazılmalar dikkat çekmekteydi. Fakat aynı zamanda önceki günler yapılan çoğu yazılmanın anında silinmesi de başka bir gerçeği gözler önüne seriyordu.

Volkan'ın fotoğrafı üzerine "**Bayramtepe uyuma, çocuğuna sahip çık**" şeklinde yapılan pankartla birlikte "**Uyuşturucu satma sattırma, torbacılığa hayır**" yazılı diğer pankart arkasında kitlesel bir şekilde toplanan Tepe halkı yürüyüşe başladı.

Kitle sık sık "**Bu daha başlangıç, mücadeleye devam**", "Bayramtepe uyuma, çocuğuna sahip çık", "**Dişe diş, kana kan, intikam**" sloganlarını haykırırdı. Halk karakol önünden geçerken "**Polis uyuma, torbacıyı koruma**" sloganlarını güçlü bir şekilde atarak karakoldan bakan polisleri yuhaladı, protesto etti. Cadde üzerinden yürüyen halka yoldan geçen araç şoförleri de kornalarıyla eşlik ederken esnaf ve camılardan yürüyüşü izleyenler de alkışlarla destek verdi.

Uzun bir mesafeyi yürüyen ve aralarında Özgür Gelecek okurlarının da bulunduğu kitle dönüşte tekrar karakol yakınında oturdu ve basın açıklamasını okudu. Ardından Volkan'ın evine yürüme kararı alındı. Eve kadar yürüyen kitle aileye destek verdi.

(Bayramtepe ÖG okurları)

Uğur'un hesabını sormak için 2 Temmuz'da alanlara!

Faşist TC devleti yeni katliamlar yapmaya devam ederken Sivas katliamının 21. yılında yine yüzlerce kişi Sivas'ta ve bulunduğu her yerde yaşamını yitirenleri anacak ve katliamı protesto etmek için alanlarda olacak.

Bilindiği gibi tarih 1993 yılının 2 Temmuz'unu gösterdiğinde dünyanın gözü önünde 33 can, 33 insan Madımak Otelinde yakılarak katledildi. Sivas katliamı Alevilere dönük ne ilk katliamdı ne son katliam olacaktı. Keza katliamlar zincirinin sadece bir halkasıydı, ardından Maraş, Çorum, Gazi, Ümraniye ve evleri işaretlenerek, cemevleri taranarak, Uğur Kurt katledilerek zincire yeni halkalar eklenmeye devam ediliyor.

Osmanlı'dan günümüze devam eden asimilasyon, ötekileştirilme, inançların yok sayılması bu katliamların başka bir boyutunu anlatmaktadır. Diğer boyutu Sivas davasının zaman aşımına uğratılarak, katliam sanıklarının aklanmaya çalışılmasıdır. Oysa binlerce insan bu duruma "**İnsanlık suçunda zaman aşımı olmaz**", "**Bu dava biz bitti demeden bitmez**" diyerek eylem alanlarında olmaya devam etti/ediyor.

3. Köprü Alevi katliamlarının göstergesidir

Yapılacak 3. köprüye adının Alevi katliamcısı Yavuz Sultan Selim'in adını koyarak acılarımızla adeta dalga geçmek isteyen faşist devlet, katliamlarına doğayı, yeşili ekleyerek devam etmekte. Keza 3.

köprüye Yavuz'un ismini vererek Alevilere verilmek istenen mesaj bir tarafta dururken, diğer taraftan binlerce hektarlık yeşil alanın yok edilmesi, tek derdin sermayenin kazanması olduğunu göstermektedir.

Alevilere dönük katliamlar son olmayacaktı dedik. Ki daha geçtiğimiz aylarda polis Berkin Elvan'ın katledilmesini protesto eyleminde Okmeydanı Cemevi'nde Uğur Kurt'u katlederek, halka dönük düşmanlığını tazelemiş oldu. Kendine tehlike olarak gördüğü kesimlere dönük katliam, uyguladığı baskı ve şiddet ile varlığını tesis eden devlet, en son Okmeydanı Cemevi'nde Uğur Kurt'u katletti.

Aleviler yeniden hedefte

Bu hedefin bir sonucu olarak, Antep'te ve birçok yerde cemevleri "kimliği belirsiz" kişiler tarafından tarandı.

Katliam zincirinin yeni halkaları Hakkâri'de, Lice'de eklenirken, TC ötekileştirmeye çalıştığı tüm kesimlere dönük saldırı politikalarına devam etmekte. Bi-

lindiği gibi "çözüm" süreci adı altında ikiyüzlü politikalar sürdürerek Kürdistan dağlarında konumunu güçlendirirken, direnen halka yönelik "bayrağa saldırı var" diyerek pek çok yerde ırkçı gösterilerin yapılmasına seyirci oldu, hatta bizzat örgütledi. Kendini Alevilerin partisi olarak lanse etmeye çalışan faşist CHP, katliamlara sözde tepkicikler göstermiş gibi görünse de, gerçek yüzünü çatı adayı olarak gösterdiği Ekmel ile tekrar göstermiş oldu. Elbette ki bin yıllık Alevi düşmanlığı bunlarla bitmedi, bitmeyecek...

Devletin katliamcı yüzünü teşhir etmek, yapılan katliamların hesabı sormak için Gezi İsyanı'ndan edindiğimiz direniş ruhuyla 21. yılında bir kez daha Sivas katliamını lanetleyerek 2 Temmuz'da yitirdiğimiz canlarımızı anmak ve sahiplenmek için Sivas'ta ve bulunduğumuz her yerde sokaklarda olalım. İnançları ve kimlikleri baskı altında tutulan, horlanan ve yok sayılan Aleviler, ezilen inanç ve milliyetlere mensup tüm kesimler olarak 2 Temmuz'da hesap soralım!

H. Merkezi: Okmeydanı'nda Berkin Elvan için yapılan eyleme gerçekleşen polis saldırısında bir akrabasının cenazesi için Cemevi önünde bekleyen **Uğur Kurt**'un polis kurşunuyla katledilmesiyle ilgili yürütülen soruşturmada savcının katili aklamaya çalıştığı ortaya çıktı.

Kurt'un katledilmesiyle ilgili soruşturmayı yürüten Savcı **Hasan Yılmaz**'ın İstanbul Valiliği'nden soruşturma izni için yaptığı

başvuruda "**Şüpheli polisin molotof atılmasına karşılık meşru müdafaa kapsamında ve saldırıyla orantılı hareket ettiği**" şeklinde ifade kullandığı belirtildi.

Savcı Yılmaz bununla da yetinmedi, katil polis S.K'nın "**kasten cinayet**" suçundan değil, "**taksirle adam öldürme**" suçundan yargılanmasını talep ederek müebbet hapis cezası yerine 2 yıldan 6 yıla kadar hapis istemiyle soruşturmayı sürdürdü.

Pankartlı mezuniyete faşist saldırı

H. Merkezi: 26 Haziran günü Marmara Üniversitesi Haydarpaşa Kampüsü Hukuk Fakültesi mezuniyet tö-

reni gerçekleştirildi. Hukuk Fakültesi öğrencileri tören sırasında "**Katilleri, hırsızları aklamaya değil yargılamaya geldik!**" yazılı pankart açtı. Bu sırada kitlenin etrafında toplanan faşistler öğrencilere saldırdı. Özel güvenlik birimi ise uzun süre faşistlere

müdahale etmedi.

Törene gelen konuklar ve aileler ise pankartlı protestoyu alkışlarla desteklerken faşist grubun saldırısına tepki gösterdi. Üniversite güvenliğinin saldırıya uğrayan üniversitelilere bir koruma sağlamadığı görüldü.

Haftalık özgür gelecek Pêşeroja Azad

Umüt Yayımcılık ve Basım Sn. Ltd. Şti. / YAYGIN SÜRELİ ISSN: 1307-878X
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh. İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İstanbul Tel: (0212) 521 34 30
Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem İLASLAN Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven
San. Sit. B Blok, No: 366 Topkapı/İstanbul Tel: (0212) 544 66 34 e-posta: umutyayimcilik2007@hotmail.com

BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02
Ankara: Sağlık Mh. Sağlık 1 Sk. Torun Ap. 19/9 Sıhhiye/Çankaya Tel: (0312) 433 10 23
İzmir: 1362 Sk. No: 18 Altan İşh. Kat: 5/509 Çankaya/Konak, Tel: (0232) 484 72 83
Erzincan: Ordu Cd. Ordu İşhane Kat: 3 Tel: (0446) 555 11 44
Bursa: Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98
Mersin: Çankaya Mh. 4716 Sk. Güneş Çarşısı No: 32 Kat: 2 Akdeniz Tel: (0324) 232 10 60
Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Yıldızlar İşhane Kat: 2 No: 8
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01
Faks: 0049 203 40 69 16

Alınterimize, emeğimize göz koyanlara İZİN VERMEYECEĞİZ!

“Biz yılmadık. Şu an sadece bekliyoruz ve sürecin akışını takip ediyoruz. Çevremizden gelen gereksiz onca tepkiye kulak vermeyip gelen iyi tepkileri destek olarak yolumuza devam edeceğiz. Dost ve düşman bilsin ki, mücadeleye devam ediyoruz.”

ana taleplerimizdir. Diğer maddelerimiz ise parasal talepler. Mesela saati 1.85'e kadar biz düştük, normalde talebimiz 2.50'ydü, şu an istediğimiz saat başı ücretinin yarısını alıyoruz neredeyse. Taleplerimiz bunlar.

- Grevin sizlere olumlu etkileri oldu mu? Olduysa nelerdir?

E.Ü: Olumlu yönlerini gördük. Şu gerçektir, bir mücadeleye emek vermezsen, o mücadelenin meyvesini yiyemezsin. Bizim dayanışma içinde olmamız, alanlara beraber çıkmamız birlikte hareket ettiğimizde gücümüzün ne denli artacağını gösterdi ve ketlenmemizi sağladı. Geçen hafta Pazar (22.06.2014) Mersin Cumhuriyet Meydanı'ndaki Tantuni Festivali'nde sahneyi bir süreliğine işgal etmemiz, daha fazla sesimizi duyurmamıza olanak sağladı ve kararlı olduğumuzu gösterdi. Her ne kadar orada yaşanan kaostan biz sorumlu gösterilsek de halkın büyük bölümü bize destek verdi. Çünkü demokratik ve meşru haklarımızı talep ettik.

- Grevinizde patron ve uşaklarının davranışları nasıl oldu?

E.Ü: Yine bildik senaryolarla ve grev kırıcılığı yaparak üstümüze gelip bizi yıldırma istedikler. Çoğu arkada-

şımızı yanlarına çağırıp tehditkar konuşmaları oluyor ama biz bunlara kulak vermiyoruz.

- Bakanlığın grevi ertelemesi hakkındaki düşünceleriniz nelerdir?

A. A: Şunu açıkça gördük, patronların desteklerini hükümet sağlıyor. Arkalarında devlet hazır duruyor. Hükümet biz alnteri dökenlere çalışanlara değil de bizim emeğimizi çalanlara sahip çıkıyor. Bunu da “**milli güvenliği bozucu nitelikte**” olduğu gerekçesiyle 2 ay süreyle grevimizi yasaklamalarıyla gösterdiler. Biz de buna karşı tepkisiz kalmayıp 27 Haziran Cuma günü AKP il binasına yürüdük. Polis müdahalesine karşı yılmadık. Şu an iş başı yaptık. Fakat bu grevimizin bittiği anlamına gelmiyor. Şimdilik bekliyoruz.

- Son olarak greve dönük düşünceleriniz ve umutlarınızı anlatır mısınız?

A. A: Biz yılmadık. Şu an sadece bekliyoruz ve sürecin akışını takip ediyoruz. Çevremizden gelen gereksiz onca tepkiye kulak vermeyip gelen iyi tepkileri destek olarak yolumuza devam edeceğiz. Dost ve düşman bilsin ki, mücadeleye devam ediyoruz.

Mersin\Tarsus: Şişecam işçileri, çalıştıkları fabrikalarda toplu iş sözleşmesinde anlaşamayıp 20 Haziran'da çeşitli illerdeki 10 fabrikada 5800 işçiyle greve gitti. Kristal-İş sendikasının önderlik ettiği ve bir hafta boyunca süren grev, Bakanlar Kurulu tarafından “**milli güvenliği bozduğu**” gerekçesiyle 60 gün süreyle ertelendi. Bu karara tepki gösteren Şişecam ve Paşabahçe işçileri de eylemler ögütlemekte gecikmedi.

27 Haziran Perşembe günü Mersin'de polisin sert saldırısına karşın işçiler AKP binasına yürüyüp tepkilerini ortaya koydu ve bu mücadeleden asla vazgeçmeyeceklerini söylediler. Şişecam işçileri, Cumartesi itibarı ile fabrikada iş başı yaptılar. Fakat yaptığımız röportajda şunu gördük ki; iş başı yapmaları mücadeleden vazgeçtikleri anlamına gelmiyor. Sadece beklemeye çekildiklerini söylüyorlar. Şişecam'da kadrosuz, geçici olarak çalışan işçiler ile yaptığımız röportajı sizlerle paylaşıyoruz.

“Milyar dolarlık kazanç açıklayan şirket, üç kuruluşumuza göz koymuş”

- Burada ne kadar zamandır çalışıyorsunuz? Sosyal güvenceniz var mı ve çalışma koşullarınız nasıl?

E.Ü: 3 yıldır geçici olarak Şişecam'da çalışmaktayım ve asgari ücrette yakın maaş alıyorum. Şirket dünya üçüncülüğüne oynuyor diyorlar fakat çalışma koşullarına bakınca hiç de öyle gözüküyor. Sosyal güvencemiz

de varmış gibi gösteriliyor.

- Greve nasıl başladınız?

A. A: Milyar dolarlık kazanç açıklayan ve dünya dördüncülüğünden üçüncülüğe tırmannayı hedefleyen Şişecam, bunlara karşın bizim iş gücümüzü daha da sömürmeye başladı. Emeğimizi, sağlığımızı ortaya koyduğumuz bu işte yoksulluk sınırı olan 1500 TL'ye mahkum edildik. Bizden daha az alan, asgari ücretin altında çalışıp sosyal güvencesi varmış gibi gösterilen arkadaşlarımız da var. 15 yıldır sudan sebeplerle ücretlerimiz % 50 geriledi. Binlerce cam işçisi asgari ücretle çalışıyor.

Diğer arkadaşlarımız ise yoksulluk sınırı altında üç vardiya çalışıyor. 60 derece sıcakta ve sağlık koşullarımızı olumsuz yönde etkileyen şartlarla çalışmaktayız. Bu koşullardan ötürü hastalanan arkadaşlarımız, patron ve yöneticiler tarafından “*istirahat alınsan ikramiyeni keseriz*” tehdidiyle karşılaşıyorlar. Bunlar karşısında bıçak kemiğe dayandı ve sabrımız taşıtı. Biz de diğer şehirlerde bulunan 10 fabrika ile birlikte yaklaşık 5800 işçi ile greve çıkmaya karar verdik.

- Greve hangi talepler doğrultusunda çıktınız?

E.Ü: Ana grev maddelerimiz 32. ve 53. maddeler. Toplu sözleşmenin 32. maddesinde işçiler rapor alır ise raporlu olduğu günlere tekabül eden miktar ikramiyeden düşülecek. Biz bunun kaldırılmasını talep ediyoruz. 53. maddede ise fabrikanın kapatılması veya taşınması halinde şu anda çalışan işçilerin kazanılmış hakları